

Mug IB 79

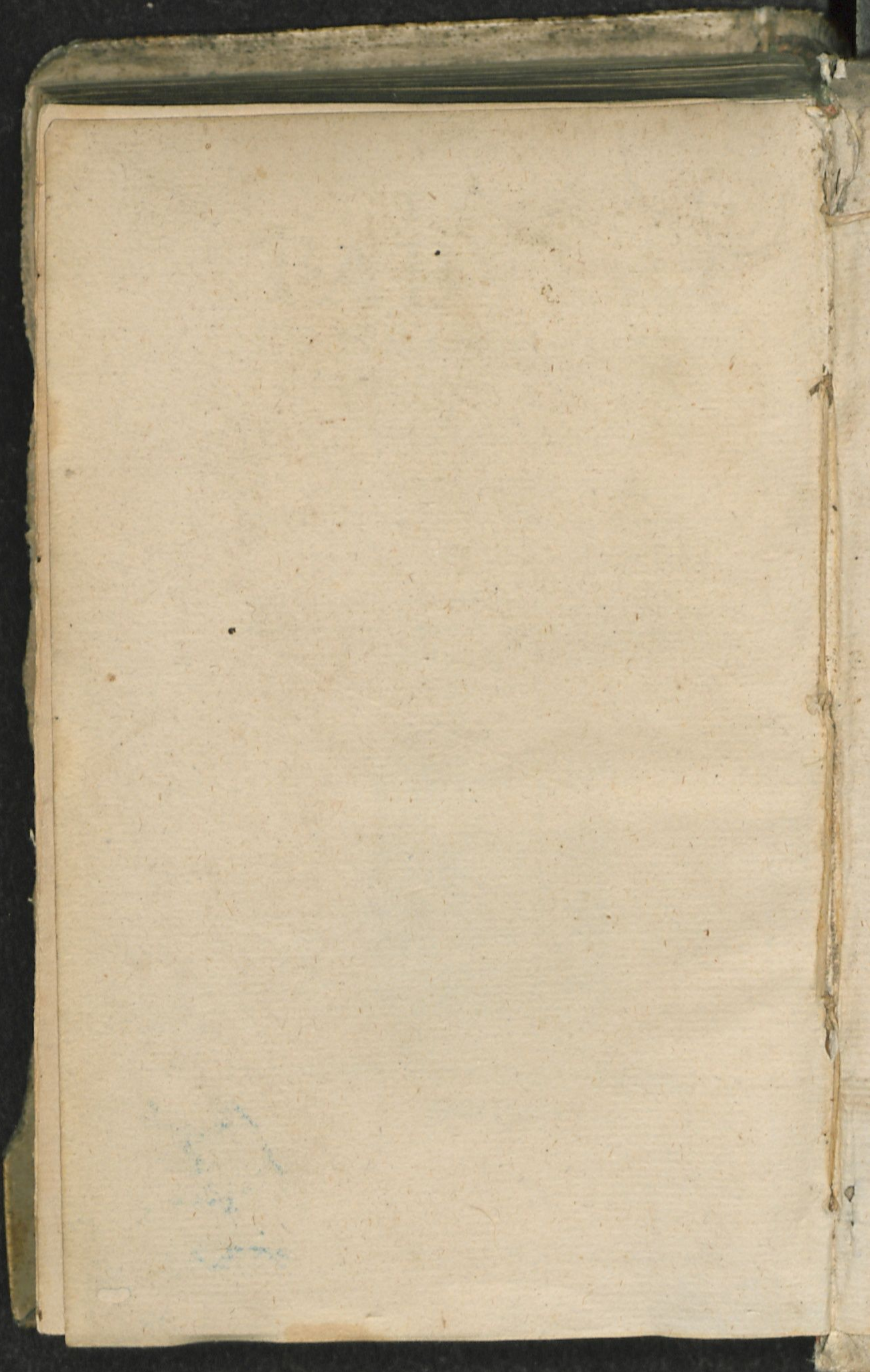
ULB Halle
003 133 486

3

f
Sib

[Handwritten scribble]

לחזקת התקדוּשׁ

TABVLAE
IN GRAMMATICAM
HEBRAEAM, AVCTORE
Nicolao Clenardo.

A Ioh. Isaac nunc recens correctæ, & ap-
tiori ordine digestæ, vnà cum eiusdem &
Ioan. Quinquarb. adnotationibus.

*Ad hæc literarum, quas seruales nominant, potestates adie-
ctæ sunt, itemq; Psalmi aliquot ad uerbum redditi, quæq;
in ijs occurrebant, difficiliora themata in
margine notata.*

Editio secunda.

COLONIAE

Apud Heredes Arnoldi Birckmanni,

Anno 1557.

1777

TABVLA

IN GRAMMATICAM

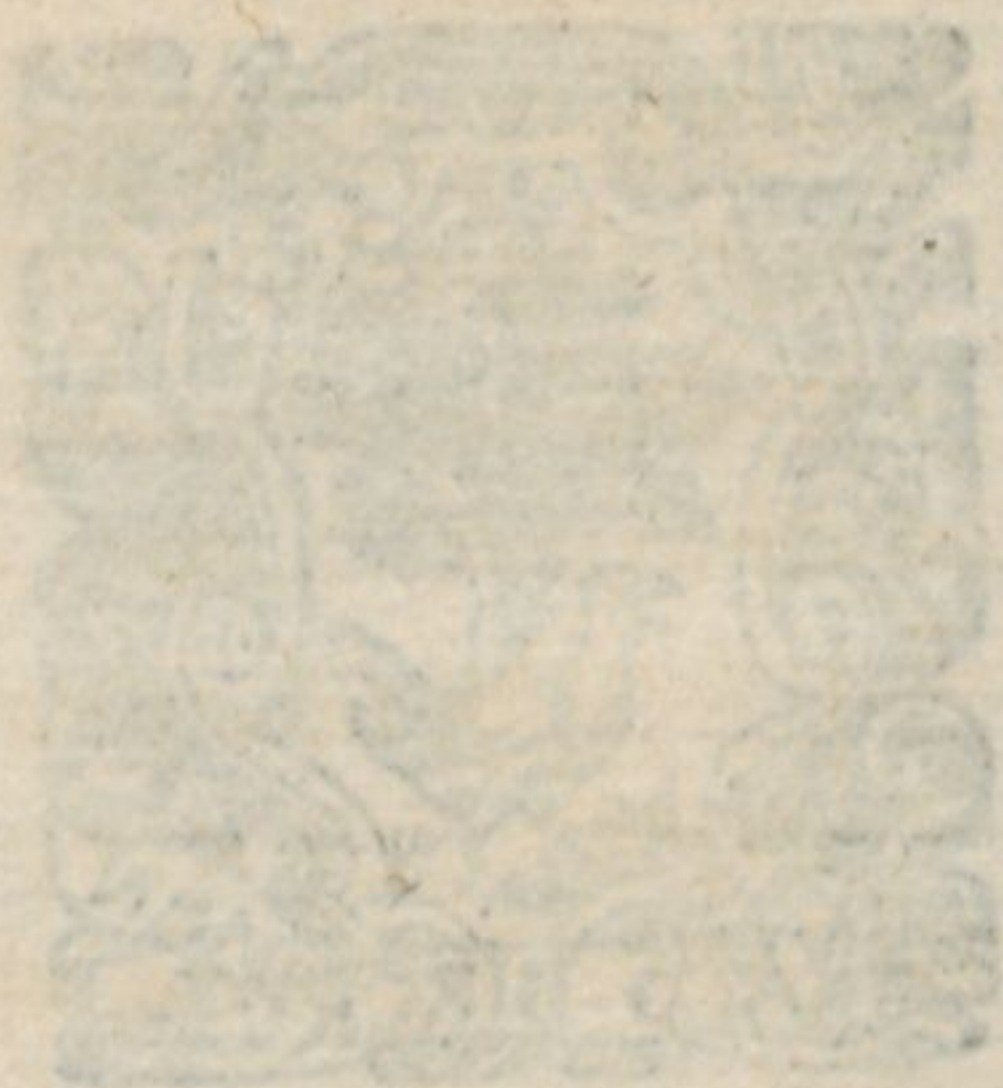
HEBRAICAM AVCTOR

Nicolaus Clenardus

A Johanne hunc recentem correctore & qd
non ordines digessit, vna cum
Joan. Oporino adnotavit.

Ad hoc librum, qd hunc nominat, per
se hunc, hunc, hunc, hunc, hunc, hunc
in hunc, hunc, hunc, hunc, hunc, hunc
magis nota.

Edidit secunda.

COLONIAR

Apud Joann. Neubergerum

Anno 1777

NICOLAUS CLE-
NARDVS HEBRAEARVM
Literarum studiosis.

LINGVAM Hebraeam multo alio
qui dotibus commēdatam, hoc uno
tamen nomine pleriq; meritò uene-
rantur, quòd per Christianā fidem
in signem pietatis fructum illius cognitioni de-
bere se credent. Neq; enim ut in cæteris crebrò
cōtingit, ita hæc quoq; fabularum lenocinijs, ac
ludicris nugis, animum nostrum titillare solet:
non pestiferis canticis aures demulcere, nō pro-
phanis opinionibus mentem inficere, nullā bre-
uiter morum perniciem Candidatis suis insinua-
re consuevit. Verum contrā, ubiq; seria ueritas
salutari grauitate blanditur, ad omnem aditum
facundus ille sapientiæ lepor, dulcibus modulis
plectrum suum meditatur, nihil adeò inconta-
minatum, quod non in uitam nostram placita hu-
ius linguæ, suo ueluti iure quodam instillent.
Atque hoc studium non in portu longo, iam ma-
ris deuorato tædio, sed in ipso limine, dum sol-
uis à littore, & uix dum iter capeffis, laborem
tuum statim amplissimo præmio solatur. Dum

NICOLAUS CLENARDVS

Syllabarum corticem machæra fideli conuellis,
 dum uerbula sonare niteris, continuo pascit ani-
 mum promicans nucleus, & sensuum fragran-
 tissima medulla. Quandoquidem sacrorum co-
 dicum (qui soli tanquam asylum sermoni Iudæo-
 rum præbuerunt) is diuino munere genius, ut pijs
 manibus uel contrectati modo, puritatē doctri-
 næ ilicò sudent: dum pronuntiatio fingitur, &
 exercetur lectio, interim omnibus numeris ab-
 soluitur tibi probitatis integritas. Ipsæ enim pa-
 ginæ quo sunt afflatæ spiritu, cum præsentibus
 quàm suauissimo exhalant odore, eoq; magis,
 quanto pressius oculos intendere, & prolixius
 adherere opus habeas. Id quod, meo quidem iu-
 dicio, ijs demùm usu uenit, aut certè præcipue,
 qui non curiosa leuitate, nec quod receptæ in-
 terpretationes Theologum ad unguem formare
 non queant, sed spe religiosi cuiusdam auctarij,
 & illustrioris ueritatis desiderio, literas He-
 bræas perdiscendas sibi duxerunt, scilicet fami-
 liaritatem cum diuina sapientia quærentes libe-
 riores, ut coram natiuam illius eloquentiam au-
 dire, & suo pte ore salutantem intueri possint.
 Ii minutissimos apices quidem excutiunt, & ue-
 terem Christi uestem saltem fimbria tenus con-
 tingere

tingere gaudent. At ijsdem uel ignorantibus, uel certe non ambientibus, tamen uirtus illa de medico exiens, foedum, & sanguinolentum sceleris fluxum sistit. Tantum uel ipse literarum contactus, & rude sententiarum schema habet momenti, nedum illa penitissimorum perscrutatio, quæ characterum situ, & numero, quæ uerborum structura, & ordinis pensiculatione peragitur, quæ cura, & sedulitas industriæ linguam Hebræam tractantibus, uelint nolint amplectenda. Sic ad scopum destinatum pertingent, sic inter luctandum pulueris molestiam pro nihilo ducent, non labore frangentur, non sudore languescent: quin potius quisquis hoc, quod dixi proposito, responsa Prophetarum, & citharam Dauid canentem auscultare studeat, inardescet (haud dubito) miro pietatis amore: & ad insolitam rerum omnium faciem exclamare cogetur, quod ille ad Palladem:

Ἄργαλέωρ σὲ θεὰ γνῶναι βροτῶ ἀντι-
 (ἀντι,
 κω) μάλ' ἐπισαμένω, σὲ γὰρ αὐτὴν πάντι
 εἶσκης.

Adeo quod ante frigidum in chartis auitis, & segne iacebat, iam uiuidum, & erectum in subli-
 mium

NICOLAUS CLENARDVS

mium contemplationem suum lectorem attollit.
Huius tam expetendi fructus expectatio me
quoque ad linguæ studium adduxit: quam equi-
dem præceptorum fretus consilio, præterquam
quòd maximè frugiferam etiam facilem, & iu-
cundam sum expertus: non ut autumant horri-
dam, atque asperam, non incultam, ac tetricam,
sed politia mira decoram, atq; adeò ipsa maie-
state uenustam, expeditam, pronam, nulliq; non
obuiam, si modò omnium artificum laborem in
consilium adhibere statuatur, citra quem nihil un-
quã natura dedit mortalibus. Quapropter cùm
priuatim, factò periculo, doctus essem, pauculis
horis adolescentium studia posse iuuari, operæ
præcium mihi uisum est, si in re usq; adeò sacra,
& pia operam publicam pro mea tenuitate na-
uarem, & ista uelut gratitudine præceptoris
officio responderem: dum quòd ab aliis gratis
accepissem, alijs quoq; gratis elargirer. Verùm
interim hoc in munere uersanti, nihil æquè in-
commodum accidit, quàm quòd iusto exempla-
rium numero prima omnium fundamenta nobis
deessent, res minutula, sed in primis necessaria,
quòd mea sic sit ratio, & sententia, cæteris præ-
stare in hoc genere, si oculis testibus, quæ tra-
duntur,

NOBILIBVS ADO-
LESCENTIBVS EVER-

hardo & Petro, clari ac multis nomini-
bus ornatissimi viri Euerhardi Su-
dermanni filijs Ioannes

Isaac

S. P. D.

Vperiore mense, ornatissimi
adolescentes, cum honestissi-
mi viri, atque optimi ciues,
Arnoldus & Ioannes Birck-
manni fratres, Hebræam Clenardi Gram-
maticam typis excudere instituis-
sent, vehementer à me etiam atque etiam pe-
tierunt: vt eam tum corrigerem & emen-
darem: tum in eum quoque ordinem di-
gererem, qui & pueris aptior, & literatis
hominibus magis probatus esset. Ego
verò licet hoc corrigendi & emendandi
negotium longè equidem alij cuipiam
dari maluissem: tamen in ijs rebus, quas
non ad priuatum commodum, sed ad
publicum vsum ac vtilitatem pertinere
intelligerem, nullum volui neque offi-
cium,

3 EPIST. NVNC VPAT.
cium, neque studium meum desiderari:
præsertim cùm & physica & de Astrolo-
gia epistola quadam de Hebræo versa, &
iam in lucem ædita, non nihil otij nactus
essem. Atque etiam illud eò lubentius
ac vehementiori studio feci, quòd eas
Tabulas, alioquin sanè pereleganter con-
scriptas, partim multis vitijs Typogra-
phorum incuria deformatas: partim eo
ordine, qui minus multis placeret, distin-
ctas esse sciebam: vt non dubitarem,
quin ex vitiosa impressione, ac regula-
rum minus vsitata collocatione, nata
quædam incommoditas, studia multo-
rum esset retardatura, & expectatam in-
de utilitatem aliqua ex parte impeditu-
ra. Emendavi itaque has tabulas: atque
in eum ordinem digessi, quem rebus
conuenientem, acerrimi iudicij homi-
nibus maximè probatum, & discentium
ingenijs aptissimū esse existimaui. Nam
præceptis primum vbique locum dedi:
quibus deinde paradigmata & exempla
apposui: vt ex his illa quasi lumen quod-
dam acciperent. Clenardus autem aliam
quandam rationem secutus est: cuius
ego

EPISTOLA

ego consilium aperirem, ne quisquam hæc ad ipsius reprehensionem scribi arbitraretur, nisi illud perfacile à quouis intelligi posse crederem. Ad hæc perutiles quasdam adnotationes adiunxi, præter eas quas nuper eruditus vir Ioannes Quinquarboreus adiecit. Atq; his item nonnunquam iudicium nostrum, ex vetustissimis quibusq; scriptoribus, apposuimus. Hanc verò Clenardi Grammaticam de integro à me correctã & emendatam, aptiusque, ni fallor, digestam, vobis, adolescentes ornatissimi, dicare visum est: vt ita vos ad constantiam in doctrinarum & virtutum studijs retinendã pro mea virili exhortarer. quod illud quidem meritò me facere debere intelligerem, ob incredibilem quandam humanitatem & benevolentiam mihi ab auo vestro D. Hermanno Sudermanno, amplissimo grauissimoq; viro, huius Reip. Consule & Academiae prouisore, vnà cū filijs suis, Domino Hērico LL. Doctore, & Domino Euerhardo patre vestro, exhibitam. Etiam si vos à me vel ad literas, vel ad sapientiæ & honestatis studium extimulari

6 NVNCVPATORIA.

mulari non admodum necessarium esse credam: utpote qui tam multis, tamque præclaris & illustribus ad imitandum exemplis excitemini, ijsque domesticis, siue paternum, siue etiam maternum genus vestrum consideretis. Nam quid auo vestro paterno aut prudentius? aut in literarum studijs omni conatu promouendis diligentius? aut pietatis omnisque honestatis studiosius? quid patruo vestro D. D. Hærico, præter exquisitam iuris scientiam, admirabili quadam copiose loquendi sapientia prædito, itemque Euerhardo patre vestro ornatus atque præstantius? His accedit D. Constantinus à Lieskirchẽ, amplissimę huius Reip. Consul vigilatissimus, vir nõ tam ob generis nobilitatem, licet ea ut maximè splendida, ita vetustissima sit, quàm propter singularem doctrinam, egregiasque virtutes, constantiam dico, fidem, curam, atque prudentiam in Rep. tuenda, suspiciendus. Et D. Petrus Furstenberg, homo cum primis & nobilis & literatus. Iam verò quod si maternum genus vestrum spectetis, præter alios plerisque maximæ fortunæ & dignitatis homines, habetis

tis

EPISTOLA

tis insignem probitate ac dignitate amplissimum virum Dominum Petrum Heymbach, celeberrimæ huius Reipublicæ Consulem, & vigilantissimum Academiae prouisorem, eiusque filium, Bartholomæum fanè egregium ac multis nominibus ornatissimum virum. Iam verò si vel saltem enumerare vellem eos, qui in hac olim Republica clarissimi, iam fato concesserunt: equidem vereor, ne epistola vel toto libro hoc proluxior esset futura. Ergo num quid, optimi ac optatissimi adolescentes, hac vestra familia splendidius? num quid clarius? Quare sæpenumerò vitam horum virorum multis præclarisque monumentis ad omnem posteritatem commendatum vos intueri conueniet: vt ea excitati, illud etiam atque etiam cum animis vestris cogitetis, quemadmodum in doctrinarum virutumque studijs magnos progressus facere, atque expectationi, quæ de vobis eximia est, respondere possitis. Valete. Coloniae Agrippinæ, Anno Dñi 1555. sexto die Martij.

Hic annos natus 77. uirtute clarus, atq; auctoritate grauissimus, obiit mortem 2. die Aprilis, Anno 1557.

⁷TABVLAE IN GRAM-
MATICAM HEBRAEAM.

Literæ consonantes.

א	אֵלֶף	Aleph	
ב	בֵּית	Beth	b
ג	גִּימֵל	Gimel	g
ד	דָּלֶת	Daleth	d
ה	הָא	He	h
ו	וָו	Vau	u
ז	זַיִן	Zaiin	z
ח	חֵית	Chet	ch
ט	טֵית	Thet	th
י	יֹוד	Iod	i
כ	כַּת	Caph	c ch
ל	לָמֶד	Lamed	l
מ	מֵם	Mem	m
נ	נֹון	Nun	n
ס	סָמֶךְ	Samech	f
			Aiin

LITERAE CONSONANT.

ע	עין	Aiin	
פ	פה	Pe	p ph
צ	צדי	Tfade	tf
ק	קוח	Coph	k
ר	ריש	Resch	r
ש	שין	Schin	fch
ש	שין	Sin	f
ת	תי	Tau	t th

Quinquarb. Aleph litera lenissima aspiratio est, quæ per tenuem Græcorum spiritum exprimi potest. Chet literæ vis literis exprimi non potest, non enim sonat ut ch, sed densius aspirat, quàm h nostrum, & in nodo gutturis formatur.

א & ע veluti mutæ, vix quicquam auribus exhibent, præter eam, qua mouentur vocalem: ע tamen cùm syllabã finit, quidam pronunciant vt ch vel gh.

Literarũ ק caph, מ mem, נ nun, ת pe, צ tfade, talis character in fine

ne

ne dictionis. ו dextero cornu
 punctum gerens, vehementius
 stridet, & sibilat sch: alioqui ו
 sono consentit cum ט f.

Vocales longæ.

Camets	קָמֵץ	אָ
Tfere	צֵרִי	עָ
Chirec } חֵרֵק גָּדוֹל		יָ
Gadol }		
Cholem	חֹלֵם	וָ
Schurec	שׁוּרֵק	וּ

Vocales breues.

Patach	פַּתַּח	א
Segol	סֵגוֹל	ע
Chirec } חֵרֵק סֵטוֹן		י
Katon }		
Chateph } חֲטַח קָמֵץ		ו
Kamets }		
Kybbuts	קִבּוּץ	וּ

Literæ

VOCALIS.

Literæ quiescentes.

Literæ quiesc. אָתָּא aut expressæ
adsunt vocalibus magnis, aut in
ipsis absconduntur. Schurec sem-
per cū vau, cholem nō semper.

bethi בֵּיתִי Kara קָרָא

lo לוֹ tohu תוֹהוּ gola גּוֹלָא

Iohan. Isaac. His quatuor literis sex potissi-
mum ob causas Iudæi plurimū tribuunt: primū
quod sint pronūciationis omnium aliarū lenissi-
mæ. Deinde quod interdum radicales sint, ali-
quando autem serviles. Tertio eò quod nunc
quiescant, nunc uerò moueantur. Quarto pro-
pterea quod sint literæ inuicem commutabiles,
quarum una sæpenumerò pro altera ponitur.
Quinto quod longæ uocales nō nisi adminiculo
earum exprimi possint: quamobrem אָתָּא in
libro creationis אִמְרוּת הַסֵּפֶר Id est, matres
locutionis, quemadmodū אִמְרוּת matres mundi
אִמְרוּת הָעוֹלָם appellantur. Sexto אָתָּא ultimò
quod uenerabile nomen Dei יהוה tetragram-
maton in his ipsis literis inclusum est.

Chet

Chet ח & Ain ע.

In fine dictionis post quatuor ultimas vocales magnas, habēt sub se patach, pronuncianturq; post suam vocalem, fiah שיה Iodeagh יודע. ruach רוח. fchamoagh שמיע.

Tres literæ אהי quiescere possunt (*actu*) in : fegol.

Kelecha כלה, pe פה, pere פרה.

Puncta rapta.

Chateph patach חֶטֶף פָּתַח

Chateph fægol חֶטֶף פֶּגוֹל

Iod.

In fine post camets patach vafcholem & vafschurec, cūm sit consonans, tamen in præcedentem syllabā coalescere videtur, tanquā vocalis in diphthongo, פני panai dissyllabum: עלי elai

B

dissyl-

PRONVNCIAT.

dissyllabum: גוי goi monosyl-
labum: גלוי galui dissyllabum.

Io. Isaac. Eadem ratio cum ׀, quod in fine dictio-
nis nullo puncto uel cholem uel schurec affectu,
ad literam precedentem tanquam u consonans
attrahitur: ut געו: קאו: Aliquando Iod
interponitur, & nihilominus eadem est pro-
nunciationis ratio: ut ידאו.

Porro & א aliquando punctum habet in uen-
tre, quod quidem non est dage sch (cum eius ca-
pax non sit) sed מַפּיּיק mappic uocatur: at tunc
ipsum non quiescit, sed aliquo modo fortiter
proferendum est, ut ראשׁא raschahh.

Daghes.

Punctum est in ventre literę, quã in
medio dictiõis veluti duplicat,
vt שׁבּר schibbar, פּקּר Pikked.

בּגּד כּפּת

Has sex literas ita mutat dages,
vt sonent, b, g, d, c, p, t: Alioq̄ בּגּד
כּפּת lenius efferuntur, vt u cõso-
nans

nās, gh, dh, ch, ph, th, tametsi in
 7 minus percipiamus. Et quidē
 in principio orationis aut post
 distinctiōes, cola & cōmata sem-
 per hæ literæ possidēt dages, sic
 & in initio dictionis, nisi post li-
 teras ^{אבג} tū enim adest raphe,
 hoc est, lenitas immunis à da-
 ges, præterquàm certis iu locis.

Scheua.

Trahit literã, sub qua ponitur,
 aut intelligitur ad præcedētem
 syllabã, diciturq; scheua q̄escēs,
 vt ^{אבג} pakad, ^{אבגד} pakadta: Sē-
 per em̄ vltima litera virtute cō-
 tinet scheua, ac tū demū eluce-
 scit, cū quippiã adiungitur. Fit
 autē scheua mobile, ac sonat e
 raptū, si occupet initiū dictio-
 nis, vel sequatur vocē magnã,

PRONVNCIAT.

vt **דְּבִיר** deuir, **בְּאֵדִי** baghedu. Si sit
 sub litera notata daghes, aut ea-
 dē sequatur consonans, vt **דְּבִיר**
 dibberu, **הַלֵּל** halelu : Si præce *10. Isaac.*
 dat alterum scheua in medio di *Kimchi in*
 ctionis, vt **יִפְקֵדוּ** iiphkedu, alioq *michlolnō*
 in fine quiescit vtrunq; etiam *cōsentit in*
 præsentē dages, vt **יֵשֶׁחַת** iescht. *hanc regu-*
lam.

Literæ **בגדפת** post scheua
 quiescens habent dages, post
 mobile autem raphe, vt **בְּאֵדִי**
 bighdo. **בְּאֵדִים** beghadim.

Post vocales magnas semper
 est raphe, nisi notētur accentu:
 contrā, breues nisi accētum ha-
 beāt, perpetuò sequitur dages,
 aut scheua quiescens, vt

דְּבַר לַמֶּלֶךְ קָנָה פְּסָדוֹ שְׂבִיתוֹ

Et de pronunciatione hætenus, perga-
mus ad reliqua.

Ora-

ORationis partes nomē & verbū, plus cæteris habent negotii, quæ duo si quis probè norit, eum de reliquo iubeam esse securum. Siquidem cognitio rei latinæ, & literarum sacrarum assidua lectio, iugisq; meditatio facilè cuncta monstra-uerit. Mihi consultū in primis videtur, vt simulatque minimū elementorum discrimen quis fuerit adeptus, statim thematis alicuius inflectionē inculpat memoriæ: etsi balbutiendū sit, & errore repetito deponendus error, in illis periculū fiat, quæ perpetuò tenacissimè debeant hæere. Igitur de nomine suo postea loco, nunc agemus de verbo.

CONIUGATIONES.

Prima coniugatio.

Prima Hebræis coniugatio dicitur **קל** Kal, hoc est, lenis, propterea quòd nec grauetur puncto dages, * nec vllã habeat literam additiã, in fronte radicis siue thematis. Estq; verborum partim absolutorum, vt **הלך** ambulauit, partim transitiuorum, vt **שמר** custodiuit.

Io. Isaac.

*In secūda litera thematis.

Quinquar. Triplex porrò est forma huius coniugationis, cõmunior habet **ע** - ut **פדע** rarior - **ע** .. ut **פדע** adhesit, rarissima - **ע** holen, ut **פדע** timuit.

Verborum ordines.

Themata perfecta sunt, è quibus inter coniurandum, nulla trium excidit litera, vt **פדע**. Imperfecta, vbi litera interdum aut deest, aut quiescit, quemad-

mo-

modum cernere est post verbū perfectum, suo quodque loco. Et nos posthac, si Deus permiserit, viua trademus voce, quæcunque in singulos ordines dicenda videbuntur.

Tempora & modi.

Tempora habent quatuor, præteritū, benoni, hoc est, participium præfens. Paul, id est, participium præteriti passiuī, & futurum. Modos autem, infinitiuum, qui literas פִּעֵל asciscit & imperatiuum.

Quinquarū. præteritū unum, quod habent, uertendum est pro commoditate lectionis modo per perfectum, modo per imperfectum, & modo per plusquāperfectum. Modos habet quinque, Indicatiuum, Imperatiuum, Optatiuū, Subiunctiuum & Infinitiuum. Quandoquidem præteritum (ut modo dictum est) unicum

B 4 habent

VERBUM PERFECT.

habent, similiter & futurum, cum occurrunt, uertenda sunt pro commoditate & exigentia sensus, per Indicatiuum, uel Optatiuum, uel Subiunctiuum.

Verbum perfectum.

Coniugatio Kal. Præteritum

פִּסְדִּיתִי	פִּסְדִּיתָ	פִּסְדִּיתָ
--------------	-------------	-------------

פִּסְדִּינוּ	פִּסְדִּיתֶם	פִּסְדִּיתֶם
--------------	--------------	--------------

פִּסְדִּיתִין	פִּסְדִּיתֶם	פִּסְדִּיתֶם
---------------	--------------	--------------

פּוֹסְדִּים	פּוֹסְדִּים	Benoni
-------------	-------------	--------

פּוֹסְדוֹת	פּוֹסְדֶת	uel פּוֹסְדֶת
------------	-----------	---------------

פּוֹסְדִּים	פּוֹסְדִּים	Paul
-------------	-------------	------

Infinitiuus	פּוֹסְדוֹת	פּוֹסְדֶת
-------------	------------	-----------

בְּפִסְדִּים	פִּסְדִּים	uel פִּסְדִּים
--------------	------------	----------------

מִפִּסְדִּים	לְפִסְדִּים	בְּפִסְדִּים
--------------	-------------	--------------

Pe cū dages, quod est signum abiecti nun ex præpositione מִן

פִּסְדִּי	פִּסְדִּי	Imperati.
-----------	-----------	-----------

Futurum	פִּסְדִּיתָ	פִּסְדִּיתָ
---------	-------------	-------------

אֶפְסְדֶה

תִּפְקֹד	יִפְקֹד	אִפְקֹד
תִּפְקְדֶה	יִפְקְדֶה	אִפְקְדֶה
תִּפְקֹדְנָה	יִפְקֹדְנָה	אִפְקֹדְנָה

Imperatiui & futuri eadē est vltima, in verbis perfectis conjugationis Kal neutra ferē habēt patach, vt **יִשְׁבֵּב** iacebit, transitiva verò holem, vt **יִשְׁמֹר** custodiet, nisi secūda aut tertia radicalis fuerit **ע** vel **ה**, tum enim habet patach, vt **יִשְׁמַע** audiet, **יִשְׁלַח** mittet, **יִשְׁחַק** ridebit, **יִלְעַג** subsannabit. Sunt quę utroque modo efferuntur, vt **יִשְׁבֹּת** & **יִשְׁבַּת** cessabit.

Omniem dictionem primariam siue radices indicant his tribus literis **פִּעַל**, ita vt pe significet primam radice, Ain secundam, Lamed tertiam.

VERBUM PERFECT.

De Niphal.

פָּעַל Passivum huius cōiuga-
tionis appellatur פָּעַל : quod
præteritum tempus, unde illi
sumunt exordiū, gestet in capi-
te literam א signatam chiric par-
uo, vt וְשָׁמַר custoditus est.

Niphal passivum. Præteritum.

וּפְסַדְתִּי	וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ
וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ
וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ
וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ	Benoni
וּפְסַדְתָּ	וּפְסַדְתָּ	uel וּפְסַדְתָּ
בְּהִפְסַדְתָּ	בְּהִפְסַדְתָּ	Infinitivus
מִהִפְסַדְתָּ	לְהִפְסַדְתָּ	בְּהִפְסַדְתָּ

מִהִפְסַדְתָּ Quatuor literæ guttu-
rales, א, ה, ח, ע & ר quum non ad-
mittunt dages, mutant punctū
breve præcedens in longum, vt
hoc loco chiric, quod est pecu-
liare

14 VERBUM PERFECT.

liare literæ ׀ præpositioni, vertitur in tſere, ob ׀ gutturalem sequentem.

	הִפְסִידָהּ	הִפְסִידָהּ	Imperatiuus
Futurum		הִפְסִידְנָהּ	הִפְסִידִי
	תִּפְסִידֶהָ	יִפְסִידֶהָ	אִפְסִידֶהָ
	תִּפְסִידֶהָ	יִפְסִידֶהָ	אִפְסִידֶהָ
	תִּפְסִידְנָהּ	תִּפְסִידִי	תִּפְסִידִי

Secunda coniugatio.

פעל Secunda coniugatio priore ſyllaba chiric, altera fermè obtinet .. ac dages: tametſi id in hoc coniugationis tanquam ſymbolo non cernitur, quòd dages à quatuor literis abhorreat אהעא, quas gutturales nominant. *Complectitur autem hic locus tranſitiua, vt תִּפְסִידָהּ inueſtigauit: item que cùm in Kal ſint neutra, hic fiunt actiua, vt

10.1ſ.
*Et à lite=
רא׀

VERBUM PERFECT.

vt **הלך** ambulavit, **הלק** deduxit,
 aut ambulare fecit, cuiusmo-
 di cum verbis Hiphil affinita-
 tem habent. Sunt quoque & in
 Kal & hic actiua, tametsi illic si-
 gnificatio lenior, vt **שב** fregit,
שב confregit.

Coniugatio Piel. Præteritū.

פִּקְדְתִּי	פִּקְדַתְּ	פִּקְדָה
פִּקְדְנוּ	פִּקְדַתֶם	פִּקְדוּ
פִּקְדְתוּ	פִּקְדָה	פִּקְדָה
מִפְּקָדִים	מִפְּקָד	Benoni
מִפְּקֹדוֹת	מִפְּקֹדָה	vel מִפְּקֹדָה
מִפְּקָדִים	מִפְּקָד	Paul
	מִפְּקֹדוֹת	מִפְּקֹדָה

בִּפְקֹד **פִּקְד** Infiniti.

מִפְּקָד **לִפְקֹד** **בִּפְקֹד**

פִּקְדֵה **פִּקְד** Imperati.

Futurum **פִּקְדְנָה** **פִּקְדֵה**

תִּפְקֹד **יִפְקֹד** **אִפְקֹד**

וַיִּפְקֹד

תִּפְקַדְךָ	יִפְקַדְךָ	נִפְקַדְךָ
תִּפְקַדְנָה	יִפְקַדְנָה	נִפְקַדְנָה

De Pual.

פעל Passium pual signatur puncto Kybutz, ac dages habet (in secunda litera thematis) perinde vt actiuum, vt סָפַר numeratus est.

Pual passiuum. Præteritum

פִּקְדְתִּי	פִּקְדְתָּ	פִּקְדְתָּ
פִּקְדְנָה	פִּקְדְתֶם	פִּקְדְתֶם
פִּקְדְתִּי	פִּקְדְתָּ	פִּקְדְתָּ
פִּקְדִים	פִּקְדְתֶם	פִּקְדְתֶם
פִּקְדוֹת	פִּקְדְתָּ	פִּקְדְתָּ

Benoni

Futurum

תִּפְקַדְךָ	יִפְקַדְךָ	נִפְקַדְךָ
תִּפְקַדְנָה	יִפְקַדְנָה	נִפְקַדְנָה
תִּפְקַדְנָה	תִּפְקַדְנָה	תִּפְקַדְנָה

Infinit.

Tertia coniugatio.

תִּפְעִיל Tertiæ coniugationis proprium

VERBUM PERFECT.

proprium ה̄ ante primam literam thematis, & iod post secundam. Huc autem peculiariter pertinent transitiva, quę in Kal neutra, vt הַשְׁכִּיב iacuit, הַשְׁכִּיב fecit quiescere. Quod si Kal sit transitivum, vt אָכַל comedit, iam Hiphil alteram insuper actionem significabit, vt הִאָכַל fecit comedere, aut cibavit.

Coniugatio Hiphil. Præteritum.

הִפְסִידְתִּי	הִפְסִידָה	הִפְסִיד
הִפְסִידְנָה	הִפְסִידְתֶּם	הִפְסִידוּ
הִפְסִידְתִּי	הִפְסִידְתָּ	הִפְסִידָה
מִפְסִידִים	מִפְסִיד	Benoni
Paul	מִפְסִידוֹת	מִפְסִידָה
מִפְסִידָה	מִפְסִידִים	מִפְסִיד
הִפְסִיד	Infiniti.	מִפְסִידוֹת
לְהִפְסִיד	בְּהִפְסִיד	בְּהִפְסִיד
הִפְסִיד	Imperat.	מִהִפְסִיד
		הִפְסִידוּ

הַפְּסִידָה הַפְּסִידָה הַפְּסִידָה

Futurum.

הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה
הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה
הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה

De Hophal.

הַפְּעַל Hophal passiuū in quo ת notata -, iod autem ablatū. Significatio verò passiuā, הַמִּלָּה salitus est, sic הַאֵבֶל comestus est, alio quidem deuorante, alio verò iubente, videlicet vt respondeat verbo Hiphil, quod in agentem ipsum quoque agit.

Hophal passiuum. Præteritum

הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה
הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה
הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה

Futurum

הַפְּסִידָה

Infiniti.

הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה	הַפְּסִידָה
		הַפְּסִידָה

VERBUM PERFECT.

הִתְפַּקְדָּה	הִתְפַּקְדָּה	הִתְפַּקְדָּה
הִתְפַּקְדָּה	הִתְפַּקְדָּה	הִתְפַּקְדָּה

De Hithpael.

הִתְפַּעַל Quarta coniugatio ante radicem gestat syllabam הִתְ, estque non tam actiua quam passiua, vt הִתְקַדַּשׁ sanctificatus est, aut sanctificauit se ipse, quasi fuerit eiusdem in se ipsum actio.

Coniugatio Hithpael.

Præteritum.

הִתְפַּקְדָּתִי	הִתְפַּקְדָּתְךָ	הִתְפַּקְדָּתוֹ
הִתְפַּקְדָּנוּ	הִתְפַּקְדָּתְכֶם	הִתְפַּקְדָּתוֹ
הִתְפַּקְדָּתוֹ	הִתְפַּקְדָּתָהּ	הִתְפַּקְדָּתָהּ
מִתְפַּקְדִּים	מִתְפַּקְדִּים	Benoni
מִתְפַּקְדֹת	מִתְפַּקְדֹת	uel מִתְפַּקְדֹת
בְּהִתְפַּקְדָּה	הִתְפַּקְדָּה	Infiniti.
מִהִתְפַּקְדָּה	לְהִתְפַּקְדָּה	בְּהִתְפַּקְדָּה
הִתְפַּקְדָּה	הִתְפַּקְדָּה	Imperati.
		הִתְפַּקְדָּה

Futurum	התפקדנה	התפקדו	התפקדו
	תתפקד	יתתפקד	אתתפקד
	תתפקדו	יתתפקדו	נתתפקד
	תתפקדנה	תתפקדו	תתפקדו

* Iohan. Isaac. Consideranda imprimis erunt uerba, quorum pe poal est ט uel ש. In illis enim ut expeditior sit pronuntiatio ה characteristicam conjugationis, postponitur primae literae radicali, ut שמר in Hithpacl השתמר סבל habet הסתבל. Similiter fit in uerbis, quorum pe paal est צ, nisi quod tunc ה Hithpacl mutatur in ט, ut ציר in Hithpacl הצטר. Postremo uerba quorum pe paal est ך eodem modo literis transpositis, ה mutant in ך, ut ך in Hithpacl הךבךן;

De uerbis imperfectis.

Defectiua Pe Nun.

Præteritum.

נאשתי	נאשתי	נאשתי
נאשנה	נאשנתם	נאשנה
נאשתי	נאשתי	נאשתי

C

Benoni

DEFECT. PE NVN.

נוגשים	נוגש	Benoni
נוגשות	נוגשה	vel נוגשה
נוגשים	נוגש	Paul
Infiniti.	נוגשות	נוגשה
נוגשת	נוגשה	נוגשה
	נוגשת	נוגשת

† Literarum ככל peculiare punctum est scheua. Cæterum ל præfixa dictioni milel, hoc est, habenti accētum in penultima, vt נוגש aut dictioni monosyllabe, ferè habet camets.

	נוגש	נוגש vel נוגש	Imperati.
Futurum	נוגשה	נוגשה	נוגשה
	נוגש	נוגש	נוגש
	נוגשת	נוגשת	נוגשת
	נוגשת	נוגשת	נוגשת

נוגש) in hoc tempore, & reliquis coniugationibus, si exciderit prima radicalis, secunda recipit dages

ges in locum abiectæ literæ ך, effe-
rendæ per scheua, si verbum in-
flecteretur perfectè.

Defectiua pe nun sæpenumerò
in infinitiuo, imperatiuo, & futu-
ro conueniunt cum perfectis, vt
כִּיְצִיִּי custodire & custodi, כִּיְצִיִּיִּי cu-
stodiam.

Niphal passiuum.

Ioh. Isaac. Desideratur in huius coniugationis
præterito & participio ך pe paal. Nam quod appa-
ret, est nun niphal, & non thematis, cuius loco da-
ges substitutum est. Infinitiuus uerò imperati. &
futurum per omnia perfecta sunt, nec est quod ti-
bi scrupulum iniiciat dages, quod uides in nun, il-
lud enim est solum causa indicandæ deficientis nun
literæ characteristicæ passiuæ uocis.

Præteritum.

כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי
כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי
כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי
כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי	כִּיְצִיִּי

Benoni

C 2

כִּיְצִיִּי

DEFECT. PE NVN.

	נִגְשָׁה	נִגְשָׁה	
	בִּהְגֵּשׁ	הִגְשָׁה	Infinit.
	מִהְגֵּשׁ	לִהְגֵּשׁ	בִּהְגֵּשׁ
	הִגְשִׁי	הִגְשָׁה	Imperat.
Futurum	הִגְשִׁינָה	הִגְשִׁי	הִגְשִׁי
	תִּגְשִׁי	תִּגְשָׁה	תִּגְשִׁי
	תִּגְשִׁי	תִּגְשִׁי	תִּגְשִׁי
	תִּגְשִׁינָה	תִּגְשִׁי	תִּגְשִׁי

Coniugatio Piel.

Iohan. Isaac. Miror Clenardum uerba defectio-
na per omnes coniugationes persecutum esse, cum
in Piel Pual, & Hithpael nihil differant à perfe-
ctis: cuius rei hæc est ratio, etenim harum trium
coniugationum Ain paal semper proprio iure re-
quirit dages, quòd si iã abiiciatur pe paal, non re-
stat locus, in quem recipiatur alterum dages, per
quod significari possit defectus. Deinde neutiquã
fieri potest, ut unum dages fungatur officio duo-
rum, nec duo dages in una litera sese mutuò com-
pati possunt. Ideo morẽ perfectorum sequuntur.

Præteritum.

גָּשָׁה

	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּים	בַּשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
	מִבַּשְׁתִּים	מִבַּשְׁתִּי	Benoni
	מִבַּשְׁתִּי	מִבַּשְׁתִּי	uel מִבַּשְׁתִּי
	מִבַּשְׁתִּים	מִבַּשְׁתִּי	Paul
Infiniti.	מִבַּשְׁתִּי	מִבַּשְׁתִּי	מִבַּשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
Imperati.	מִבַּשְׁתִּי	מִבַּשְׁתִּי	לְבַשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
Futurum			בַּשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
Pual passivum.			Præteritum
etc. בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי
etc. בַּשְׁתִּים	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	Benoni
Futurum	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	Infiniti.
etc. בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי	בַּשְׁתִּי

Coniugatio Hiphil.

הַגִּשְׁתָּן	הַגִּשְׁתָּ	הַגִּשְׁתָּה
הַגִּשְׁתִּים	הַגִּשְׁתִּ	Benoni
הַגִּשְׁתִּוּת	הַגִּשְׁתִּת	vel הַגִּשְׁתָּה
Futurum	הַגִּשְׁתִּ	Infiniti.
הַגִּשְׁתִּ	הַגִּשְׁתִּ	הַגִּשְׁתִּ
הַגִּשְׁתִּ	הַגִּשְׁתִּ	הַגִּשְׁתִּ
הַגִּשְׁתִּ	הַגִּשְׁתִּ	הַגִּשְׁתִּ

Coniugatio Hithpael. Præterit.

הִתְגַּשְׁתָּה	הִתְגַּשְׁתָּ	הִתְגַּשְׁתָּה
מִתְגַּשְׁתִּים	מִתְגַּשְׁתִּ	Benoni
הִתְגַּשְׁתִּ	הִתְגַּשְׁתִּ	Imperati.
הִתְגַּשְׁתִּ	הִתְגַּשְׁתִּ	Infinit.
הִתְגַּשְׁתִּ	הִתְגַּשְׁתִּ	Futurum

Defectiua Pe Iod.

Paul Benoni Præterit. Kal.

הִצַּבְתָּ	הִצַּבְתָּ	הִצַּבְתָּה
Futurum	Imperati.	Infiniti.
הִצַּבְתִּ	הִצַּבְתִּ	הִצַּבְתִּ
	C 4	Infinit.

DEFECT. PE IOD.

Infinit. Benoni. Præt. Nip.

הִצֵּב נִצַּב נִצַּב

Futurum Imperati.

אֲצִיב הִצֵּב

Paul Benoni Præterit. Piel.

מִצִּיב מִצִּיב נִצַּב

Futurum Imperati. Infiniti.

אֲצִיב נִצַּב נִצַּב

Infiniti. Benoni Præte. Pual.

יִצְוּב יִצַּב יִצַּב

Benoni Præt. Hip. Futurum.

מִצִּיב תִּצִּיב אֲצִיב

Imperatiuus Infinitiuus Paul.

הִצֵּב הִצֵּב מִצִּיב

Infiniti. Præt. Hop. Futurum

הִצֵּב תִּצִּיב אֲצִיב

Benoni Præt. Hitpa. Futurum.

מִתְצִיב תִּתְצִיב אֲצִיב

Futurum. Imperat. Infiniti.

אֲתִצִּיב תִּתְצִיב תִּתְצִיב

Appen-

Appendix.

In omnibus huius ordinis Ain est א, præterquam in duobus, אַיִן circundedit, & אֵינִי posuit.

Cæterum אֵינִי pertinet ad quiescentia pe iod, vbi primam reiectam non indicat dages, sed vocalis magna, id quod & aliis quibusdam huius classis vfu venire solet.

אֵינִי accepit.

Referendum est hoc verbum in numerum defectiuorum pe, deficit enim litera ל in infinitiuo, vt אֵינִי accipere, & imperatiuo, vt אֵינִי accipe, futurum prætereà recipit daghes in ו, vt אֵינִי accipiet.

Quiescentia Pe Aleph.

Coniugatio Kal.

Præterit.

C 5

אָבַל

QUIESCENT. PE ALEPH.

אֶבְלִיתִי	אֶבְלִית	אֶבְלִי
אֶבְלִינוּ	אֶבְלִיתֶם	אֶבְלִי
אֶבְלִיתוּ	אֶבְלִיתָ	אֶבְלִיתָ

† Puncta rapta peculiariter gutturalibus in vicem scheua subiiciuntur.

אֶבְלִיִּם	אֶבְלִי	Benoni
אֶבְלִיּוֹת	אֶבְלִיתָ	vel אֶבְלִיתָ
אֶבְלִיִּם	אֶבְלִי	Paul
Infiniti.	אֶבְלִיּוֹת	אֶבְלִיתָ
מֵאֶבְלִי	מֵאֶבְלִי	מֵאֶבְלִי
	מֵאֶבְלִי	מֵאֶבְלִי

† Literæ non radicales vendicāt sibi vocalem cognatam puncto gutturalis, cui præfigitur, vt hoc loco segol sub בְּבַל, sic in benoni hiphil מֵאֶבְלִי, מֵאֶבְלִי insignitur patach, in paul מֵאֶבְלִי, camets.

אֶבְלִי	אֶבְלִי	Imperat.
Futurum	אֶבְלִי	אֶבְלִי
	אֶבְלִי	אֶבְלִי

תִּאֲבַל	תִּאֲבַלְתִּי	תִּאֲבַלְתֶּם
תִּאֲבַלְתִּי	תִּאֲבַלְתֶּם	תִּאֲבַלְתֶּם
תִּאֲבַלְתֶּם	תִּאֲבַלְתֶּם	תִּאֲבַלְתֶּם

Futurum Kal.

In voce magna literarum אִיתָּו quiescit אִתְּ radicalis, quod quidem in cæteris personis exprimitur, in prima verò latet.

Niphal passivum. Præteritum

נִאֲבַלְתִּי	נִאֲבַלְתֶּם	נִאֲבַלְתֶּם
נִאֲבַלְתֶּם	נִאֲבַלְתֶּם	נִאֲבַלְתֶּם
נִאֲבַלְתֶּם	נִאֲבַלְתֶּם	נִאֲבַלְתֶּם

† Ex punctis raptis eliditur scheua, quando alterum scheua præcedunt.

נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים	Benoni
Infiniti.	נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים
נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים
Imperat.	נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים
נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים	נִאֲבַלְתִּים
		נִאֲבַלְתִּים

QUIESCENT. PE ALEPH.

אֶאֱבֹל	Futurum	הֶאֱבֹלָה
אֶאֱבֹל	הֶאֱבֹל	יֶאֱבֹל
תֶּאֱבֹל	תֶּאֱבֹלָה	יֶאֱבֹלָה
	תֶּאֱבֹלָה	תֶּאֱבֹלָה

† Mutatur chiric in tsere: Nam א non admittit dages, id quod tria tempora coniugationis Niphal suscipere confueuerunt in locū abiecti ב.

Iohan. Isaac. Piel, Pual & Hithpael, normam uerborum perfectorum obseruant.

Coniugatio Hiphil.	Præterit.
הֶאֱבֹלְתִי	הֶאֱבֹל
הֶאֱבֹלְתָה	הֶאֱבֹלָה
הֶאֱבֹלְתֵנוּ	הֶאֱבֹלָה
מֵאֱבֹלִים	מֵאֱבֹל
Paul	מֵאֱבֹלוֹת
מֵאֱבֹלָה	מֵאֱבֹלִים
הֶאֱבֹלְתִי	Infiniti.
לְהֶאֱבֹל	לְהֶאֱבֹל
	מֵהֶאֱבֹל

הִאֲבִיל	Imperat.	מִהֲאֲבִיל
הִאֲבִילֶיךָ		הִאֲבִילֶיךָ
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	Fut.
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ

Paul Hiphil.

† Tam in hoc tempore quàm in omni cõiugatione Hophal, quæcunque gutturalis fuerit prima radice, eam subit - antecedentem verò literam, - tantum.

Hophal passivum. Præteritum.

הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
Futurum	הִאֲבִילֶיךָ	Infinit.
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ	הִאֲבִילֶיךָ
		Quie-

QUIESCENT. PE IOD.

Quiescentia Pe Iod.

Coniugatio Kal. Præteritum

יִשְׁבֶּה יָשַׁב יָשַׁב

יִשְׁבְּנוּ יָשַׁבְתֶּם יָשַׁבְתֶּם

יִשְׁבְּתוּ יָשַׁבְתָּ יָשַׁבְתָּ

יִשְׁבּוּם יָשַׁבְתֶּם יָשַׁבְתֶּם

יִשְׁבּוּת יָשַׁבְתֶּם יָשַׁבְתֶּם

יִשְׁבּוּם יָשַׁבְתֶּם יָשַׁבְתֶּם

Infinit. יִשְׁבּוּת יִשְׁבּוּת

בְּשִׁבְתָּ בְּשִׁבְתָּ בְּשִׁבְתָּ

בְּשִׁבְתָּ בְּשִׁבְתָּ בְּשִׁבְתָּ

Benoni

vel יִשְׁבֶּה

Paul

יִשְׁבֶּה

שִׁבְתָּ

לְשִׁבְתָּ

שִׁבְתָּ) Dimouetur prima, & ad postremam adiicitur ת, perinde ut in defectiuis, estque vtrunque punctum sægol. Quòd si contigerit secundam literam esse gutturalem, succedet in locum sægol geminum patach, ut יִשְׁבֶּה scire, à יָשַׁב sciuuit, sic יִשְׁבֶּה accipere, à defectiuo יָשַׁב accepit.

Impe.

שָׁבַ	שָׁבַ	שָׁבַ	Impe.
אָשַׁב	אָשַׁב	אָשַׁב	שָׁבַ
וָשַׁב	וָשַׁב	וָשַׁב	וָשַׁב
תָּשַׁב	תָּשַׁב	תָּשַׁב	תָּשַׁב
	תָּשַׁבַּ	תָּשַׁבַּ	תָּשַׁבַּ

Appendix.

Commune est quiescentibus cum defectiuis, vt inter coniugandum vnā è radicalibus interdum deperdant, sed hoc interest, quòd in defectiuis excidentem literam indicet dages, in quiescentibus autem vocalis magna.

Futurum Kal.

אָשַׁב) Tere sub אָיִן signum est quiescētis pe iod, quæ (litera iod) ad hoc quidē punctum rarò adscribitur: nam si exprimaturs, primam syllabā efferunt per chiric, sequente patach, vt אָיִן fugam.

Niphal

Ioh. Isaac. In hiphil & hophal per omnia tempora mutatur iod in uaf.

Coniugatio Hiphil.

Præteritū.

הוֹשַׁבְתִּי

הוֹשַׁבְתָּ

הוֹשִׁיב

הוֹשַׁבְנוּ

הוֹשַׁבְתֶּם

הוֹשִׁיבוּ

הוֹשַׁבְתִּין

הוֹשַׁבְתֶּינ

הוֹשִׁיבוּהָ

מוֹשִׁיבִים

מוֹשִׁיבִים

Benoni

Paul

מוֹשִׁיבוֹת

מוֹשִׁיבוֹת

מוֹשַׁבָּה

מוֹשַׁבִּים

מוֹשֵׁב

הוֹשֵׁב

Infinit.

מוֹשַׁבּוֹת

לְהוֹשֵׁב

בְּהוֹשֵׁב

בְּהוֹשֵׁב

הוֹשֵׁב

Imperati.

מִהוֹשֵׁב

הוֹשַׁבְנָה

הוֹשִׁיבִי

הוֹשִׁיבוּ

הוֹשִׁיבִים

הוֹשִׁיבִים

Fu. אוֹשִׁיב

הוֹשִׁיבוֹת

הוֹשִׁיבוֹת

נוֹשִׁיב

הוֹשַׁבְנָה

הוֹשִׁיבִי

הוֹשִׁיבִים

Hophal passivum.

Præteritū.

הוֹשַׁבְתִּי

הוֹשַׁבְתָּ

הוֹשַׁב

הוֹשַׁבְנוּ

הוֹשַׁבְתֶּם

הוֹשַׁבְתָּ

הוֹשַׁבְתִּין

הוֹשַׁבְתֶּינ

הוֹשַׁבְתָּ

D

Infinit.

QUIESCENT. PE IOD.

Futurum	הוֹשִׁיב	Infiniti.
	הוֹשִׁיב	הוֹשִׁיב
	הוֹשִׁיבְךָ	הוֹשִׁיב
	הוֹשִׁיבֶנִי	הוֹשִׁיב

Hithpael (perfectorum more coniugatur, nisi quòd) etiam vt niphala formari potest per vau mobile, vt הִתְחַוֵּי se ipsum cognouit.

Quinquarb. In Niphala tamen in praeterito et Benoni non est mobile: in toto Hithpael vero mobile esse potest.

Quiescentia Aiiin Vau.

Quiescentia Aiiin Vau, in tertia praeteriti suscipiunt camets, duplicia vero patach, alioqui numero duarum radicalium consentiunt.

Coniugatio Kal. Praeteritum.

בָּנִיתִי	בָּנִיתָ	בָּנִיתָ
בָּנִיתָ	בָּנִיתָ	בָּנִיתָ
בָּנִיתָ	בָּנִיתָ	בָּנִיתָ
		tAbiici

†Abiici potest nun prius, & pro eo substitui dages in posteriori, vt בנין

בנין	בן	Benoni
	בנות	בנות

†Literis & punctis nihil variat à præterito foeminino, nisi quòd Benoni fit milra, hoc est, accentum accipiens in vltima, illud autem millel.

בנין	בן	Paul
Infinit.	בנות	בנות
בבן	בבן	בן
	מבן	זלבן

†Literarum בלב reliquæ signantur peculiari suo puncto scheua, at ל fortitur camets, quod præfigatur dictioni parua.

בנות	בבן	Imperat.
Futurum	בנות	בנות
	D 2	בנות

QUIESCENT. AIIN VAF.

חָבֵן	חָבֵן	חָבֵן
חָבֵן	חָבֵן	חָבֵן
חָבֵן	חָבֵן	חָבֵן

^A Imperatiuus, fermè gaudet puncto schurec, perinde vt infinitiuus, tametsi in vtroque reperire liceat, חָבֵן surgendo, חָבֵן circumcide.

^B Futurum. Creberrimum est & in hoc tempore schurec, rarius cholem, præterquàm in pausa * & חָבֵן & mortuus est, sæpè obuiam, Genesis 5.

**pauſam uocat accētum diſtinguentem.*

Quinquarb. Quomodo in hoc futuro retrahatur accentus, חָבֵן uel חָבֵן mutetur in cametz hatuph, satis diligenter à nobis tractatur in nostro opere de re grammatica Hebræorum, in annotationibus in hoc futurum.

Ioh. Isaac. Etiam in nostra grammatica, quam חָבֵן לְשׁוֹן עִבְרִית inſcripsimus, id satis perspicue indicatur.

C Acci-

27 QUIESCENT. AIN VAF.

C Accidit huic personæ, ut punctum camets literæ ך migret in scheua, modò accentum obtineant syllaba tertia, ut **בְּבוֹאֵינָהּ** venient, nam alioqui per camets scribendum **בְּבוֹאֵהָ**, quæ quidem variatio locum habet tam in hoc ordine, quàm in duplicibus, idque in duabus coniugationibus, Kal, & Hiphil.

Quinquarb. Verba Kal, quorum secunda thematicis est ך, plurimum energia siue uirtute habet illud in - motione magna, ut **קָם** surrexit, pro **קָמָה**: quòd si usus postularet perfectè declinari, dicendum esset **קָמָה**, aut in .., ut **מָתָה** mortuus est, pro **מָתָהּ**, aut in cholem denique habent ך, quiescens pro alia, ut **אִירָה** illuxit.

Ioh. Isaac. Habent enim triplicem formam in Kal, eodem modo ut perfecta habent.

Niphal passiuum. Præteritum.

בְּבוֹאֵתִי **בְּבוֹאֵתְךָ** **בְּבוֹאֵתָהּ**
D 3 **בְּבוֹאֵתָ**

QUIESCENT. AIIN VAF.

נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה
 נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה

Quinquarb. & cōiugationis niphāl formatiuū af-
 ficitur in hoc uerborū ordine motiōe --, modō mox
 sequēs syllaba habeat secum accentū. Nā si ille in
 tertiā aut aliā reiiciatur syllabā, pro ministrantiā
 literarū consuetudine & efferetur pe scheua, ut ex
 serie cōiugationis perspicuum est. Signatur etiam
 interdū & motione --, ut נְעוּרָא excitatus est. Et id
 genus alia. Idem dicendū de tsere וְ Hiphil, etiā du-
 plicantiū Aiin, sic de camets Niphāl illius ordinis.

נְבוֹנָה נְבוֹנָה Benoni

Infinit. נְבוֹנָה נְבוֹנָה

נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה

Imperat. נְבוֹנָה נְבוֹנָה

נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה

נְבוֹנָה Futurum נְבוֹנָה

נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה

נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה

נְבוֹנָה נְבוֹנָה נְבוֹנָה

Piel & Pual.

Vbiq; sub cholem est vaf, quæ
 litera

litera, quòd sit hoc loco de numero quiescentium, daghes non recipit, ideoq; pro eo geminatur tertia radice בִּינָן pro בִּינָה. Porro significationem habet ista coniugatio, qualem ea verba, quæ Latinis vocantur communia, ut חוּלַל formavit, aut formatus est, quòd fit, ut piel & pual voce sint eadem significatione diuersa.

Coniugatio Piel. Præteritum.

בִּינָה	בִּינָה	בִּינָה
בִּינָה	בִּינָה	בִּינָה
בִּינָה	בִּינָה	בִּינָה
מִבִּינָה	מִבִּינָה	Benoni
מִבִּינָה	מִבִּינָה	vel מִבִּינָה
מִבִּינָה	מִבִּינָה	Paul
Infiniti.	מִבִּינָה	מִבִּינָה
מִבִּינָה	מִבִּינָה	מִבִּינָה
Imp.	מִבִּינָה	מִבִּינָה
	D 4	מִבִּינָה

QUIESCENT. AIIN VAF.

פּוֹנֵנָה פּוֹנֵי פּוֹנֵה

יִכְוֹנּוּ אִכְוֹנּוּ Futurum

יִכְוֹנֶה זְכְוֹנּוּ חִכְוֹנּוּ

תִּכְוֹנֶי תִכְוֹנּוּ תִכְוֹנֶה

תִּכְוֹנֶנָה :

Coniugatio Hiphil. Præteritum.

הִכְוִנְתִּי הִכְוִנְתָּ הִכְוִן

הִכְוִנְתָּם הִכְוִנְתִּי הִכְוִנְתָּ

הִכְוִנְתִּי הִכְוִנְתָּ הִכְוִנְתָּ

מִכְוִנִים מִכְוִן Benoni

Paul מִכְוִנְתָּ מִכְוִנְתָּ

מִוִּכְנֵה מִוִּכְנִים מִוִּכְן

הִכְוּ Infiniti. מִוִּכְנֵה

לְהִכְוִן כְּהִכְוִן כְּהִכְוִן

הִכְוּ Imperati. מִהִכְוִן

הִכְוֶנָה הִכְוֶי הִכְוֶה

יִכְוֶי אִכְוֶי Futurum

יִכְוֶה זְכְוֶי חִכְוֶי

תִּכְוֶי תִכְוֶי תִכְוֶה

תִּכְוֶנָה :

A For-

^A Formari potest hoc tempus & alia ratione, vt sit tſere perpetuum sub litera ה in omnibus personis ad hunc modum.

הַבְּנִיתִי	הַבְּנִיתָ	הַבְּנִי
הַבְּנִינִי	הַבְּנִיתֶם	הַבְּנִינוּ
הַבְּנִיתוּ	הַבְּנִיתָ	הַבְּנִינָה

Quinquarb. Accentu grammatico remanente in sede sua, nempe in syllaba secūda, aut alioqui tſere sub ה producto per metheg seu retinaculo, formari potest præteritum hiphil in hoc ordine, ut tſere perpetuum sit sub ה, ut ex exemplo præcedente satis liquet. Nam si accentus in mox sequenti syllaba non ponatur, tſere sub ה coniugationis formatiuo mutabitur in scheua, ut in Niphthal sub ו, quod sub litera gutturali dilatatur per patach, aut per segol in hac cōiugatione, ut supra ex exemplo coniugationis satis liquet.

Hophal passiuum. Præteritum.

הוּבְנִיתִי	הוּבְנִיתָ	הוּבְנִי
הוּבְנִינִי	הוּבְנִיתֶם	הוּבְנִינוּ
הוּבְנִיתוּ	הוּבְנִיתָ	הוּבְנִינָה
	D 5	Infinit.

QUIESCENT. AIIN VAR.

Futurum הוֹבֵן Infinit.

הוֹבֵן הוֹבֵן הוֹבֵן

הוֹבֵנָה הוֹבֵנָה הוֹבֵנָה

הוֹבֵנִי הוֹבֵנִי הוֹבֵנִי

Coniugatio Hithpacl. Præter.

הִתְבַּוְּנָה הִתְבַּוְּנָה הִתְבַּוְּנָה

הִתְבַּוְּנָתָם הִתְבַּוְּנָתָם הִתְבַּוְּנָתָם

הִתְבַּוְּנָתִי הִתְבַּוְּנָתִי הִתְבַּוְּנָתִי

מִתְבַּוְּנִים מִתְבַּוְּנִים מִתְבַּוְּנִים

מִתְבַּוְּנֹת מִתְבַּוְּנֹת vel מִתְבַּוְּנֹת

בְּהִתְבַּוְּנֹן הִתְבַּוְּנֹן Infinit.

לְהִתְבַּוְּנֹן לְהִתְבַּוְּנֹן בְּהִתְבַּוְּנֹן

הִתְבַּוְּנֵנִי הִתְבַּוְּנֵנִי Imperat.

Futurum הִתְבַּוְּנֵנִי הִתְבַּוְּנֵנִי

תִּתְבַּוְּנֵנִי תִתְבַּוְּנֵנִי תִתְבַּוְּנֵנִי

תִּתְבַּוְּנֵנָה תִּתְבַּוְּנֵנָה תִּתְבַּוְּנֵנָה

תִּתְבַּוְּנֵנִי תִתְבַּוְּנֵנִי תִתְבַּוְּנֵנִי

(הִתְבַּוְּנֹן) Ultima syllaba nō tam per ttere efferri solet, quàm per patach, vt הִתְבַּוְּשֵׁשׁ erubuit.

Quie-

30 QUIESC. LAMED ALEPH.
 Quiescentia Lamed Aleph.
 Coniugatio Kal. Præteritum.

מִשְׁכַּחְתִּי	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתִּים	מִשְׁכַּחְתֵּם	מִשְׁכַּחְתֵּי
מִשְׁכַּחְתִּי	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתִּים	מִשְׁכַּחְתֵּם	Benoni
מִשְׁכַּחְתִּי	מִשְׁכַּחְתָּ	vel מִשְׁכַּחְתָּ
מִשְׁכַּחְתִּים	מִשְׁכַּחְתֵּם	Paul
Infiniti.	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
Imperati.	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתָּ	Futurum	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ
	מִשְׁכַּחְתָּ	מִשְׁכַּחְתֵּ

Appendix.

Aleph in medio dictionis, peculiariter sibi quietem vendicat. Ceterum quod ad præsentem ordinem

QUIESCENT. LAMED ALEPH.
 nem attinet, quiescit in præterito
 coniugationis quidem Kal post
 punctum camets, מִצְאָהּ מִצְאָהּ, a-
 liarum autem post tseret, מִצְאָהּ
 מִצְאָהּ, id quod fit in omni quo-
 que Benoni foemino singulari,
 si modò desinat in ה, מִצְאָהּ. At
 in imperatiuis pluralibus foemini-
 nis quiescit post sægol, מִצְאָהּ. Ad
 hunc modum & in futuris מִצְאָהּ
 Quòd si post א sequatur, ה, vel ה,
 vel ה, iam mobile efficitur א, per-
 inde ut tertia radicalis in perfe-
 ctis, ut מִצְאָהּ inuenerunt, מִצְאָהּ in-
 uenit foemina, מִצְאָהּ inuenite fo-
 emina.

*Quinquarb. Mobile est etiam א, quando post
 illud sequitur cholem, ut מִצְאָהּ inuidentes
 foeminae.*

מִצְאָהּ) Infinitiuos omnes forma
 uimus

31 QUIESC. LAMED ALEPH.
 uimus adiecto ן ad calcem, ut in-
 dicaremus, quid isti ordini conue-
 niret. Nam alioqui perfectorum
 legem crebrò sequuntur, ut ןׁׁׁׁ
 per - & cholem, formę ןׁׁׁׁ. Iden-
 tidem & in cæteris coniugatio-
 nibus.

ןׁׁׁׁ) Imperatiuus pluralis fœ-
 mininus vocate, à themate ןׁׁׁׁ
 Exodi 2. valde recedit à confue-
 tudine horum verborum. Nam ן
 in eo mouetur, quæ deberet qui-
 escere, deinde præter morem hu-
 ius personæ perit ן & camets.

Niphal passiuum. Præteritum.

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

Benoni

Infiniti.

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

ןׁׁׁׁ

QUIESC. LAMED ALEPH.

	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
Imperati.	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
Futurum	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ

Coniugatio Piel. Præteritum.

	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
Infiniti.	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
Imperati.	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
Futurum	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ
	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ	קָמַחְתָּ

Benoni

vel קָמַחְתָּ

Paul

וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב

Pual passivum. Præteritum.

וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	Benoni

Futurum	וְיָשָׁב	Infiniti.
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב

Coniugatio Hiphil. Præteritum.

וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	Benoni
Paul	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב
וְיָשָׁב	וְיָשָׁב	וְיָשָׁב

QUIESCE. LAMED ALEPH.

לְמַחֲזִיק	Infinit.	מְמַחֲזֵק
לְמַחֲזִיקָה	מְמַחֲזֵקָה	מְמַחֲזֵקָה
לְמַחֲזִיקִי	Imperati.	מְמַחֲזֵקִי
לְמַחֲזִיקִי	מְמַחֲזֵקִי	מְמַחֲזֵקִי
	Futurum.	
לְמַחֲזִיק	מְמַחֲזֵק	מְמַחֲזֵק
לְמַחֲזִיקָה	מְמַחֲזֵקָה	מְמַחֲזֵקָה
לְמַחֲזִיקִי	מְמַחֲזֵקִי	מְמַחֲזֵקִי

Hophal passivum. Præteritum.

לְמַחֲזִיקָה	מְמַחֲזֵקָה	מְמַחֲזֵקָה
לְמַחֲזִיקִי	מְמַחֲזֵקִי	מְמַחֲזֵקִי
לְמַחֲזִיקִי	מְמַחֲזֵקִי	מְמַחֲזֵקִי
Futurum	מְמַחֲזֵקִי	Infinit.
לְמַחֲזִיק	מְמַחֲזֵק	מְמַחֲזֵק
לְמַחֲזִיקָה	מְמַחֲזֵקָה	מְמַחֲזֵקָה
לְמַחֲזִיקִי	מְמַחֲזֵקִי	מְמַחֲזֵקִי

Coniugatio Hithpael. Præter.

לְמַחֲזִיקָה	מְמַחֲזֵקָה	מְמַחֲזֵקָה
לְמַחֲזִיקִי	מְמַחֲזֵקִי	מְמַחֲזֵקִי
		מְמַחֲזֵקִי

33 QUIESC. LAMED ALEPH.

הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּה	הַתְּמַצֵּה
מֵהַתְּמַצִּים	מֵהַתְּמַצֵּה	Benoni
מֵהַתְּמַצֵּהוּ	מֵהַתְּמַצֵּה	vel
מֵהַתְּמַצֵּה	הַתְּמַצֵּה	Infinit.
מֵהַתְּמַצֵּה	לְהַתְּמַצֵּה	מֵהַתְּמַצֵּה
הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּה	Imperat.
Futurum	הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּהוּ
הַתְּמַצֵּה	הַתְּמַצֵּה	הַתְּמַצֵּה
הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּה
הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּהוּ	הַתְּמַצֵּה

Quiescentia Lamed He.

Coniugatio Kal. Præteritum.

אָלִיתִי	אָלִיתָ	אָלָה ^A
אָלִינָה	אָלִיתֶם	אָלָה ^B
אָלִיתֶן	אָלִיתָ	אָלָה ^C
אָלִים	אָלָה	Benoni
אָלִיתָ	<i>*Hoc fœmininum aliam non habet formam.</i>	אָלָה
אָלִים	אָלָה ^D	Paul
	E	אָלִיתָ

QUIESCEN. LAMED HE.

	גלויות	גלויה
בגלות	גלות	Infiniti.
בגלות	לגלות	בגלות
גלו	גלה	Imperat.
Futurum	גלינה	גלי
תגלה	תגלה	תגלה
תגלה	תגלה	תגלה
תגלינה	תגלי	תגלה

Appendix.

^aIn reliquis omnibus, vna præteriti syllaba recipit camets, altera patach. At in quiescentibus Lamedit, vtraque afficitur camets.

Præteritum Kal.

^bגלו) In hoc ordine personis quæ desinunt in schurec, eximitur ה, vulgato Hebræis more, nempe, si qua tollatur è medio litera, eius punctum assumit proximè, antecedens proprio abiecto גלו pro

pro אלה. Hæc ratio etiam locum
habet in omni Benoni אלהים pro
אלהים, &c.

ע אלה) Ista persona per totum
ordinem nativum א mutat in א,
accessu alterius א indicis fœmini-
ni generis. Illud enim obtinet, vt
ubi secundum א additum fuerit,
prius migret in א.

*Quinquarb. Talis substitutio א aspirati pro
א, ad uenustatem pronuntiationis fit, ne uidelicet
duæ similes literæ concurrât: nam dicendum esset
א אלה quod non tam bene sonat.*

Reliquæ omnes personæ in vi-
cem א substituunt א, quæ litera
in Kal quidem quiescit post chi-
ric, in Niphal, Pual & Hophal
post tsere. At in tribus residuis, ci-
tra discrimen vtramuis vocalem
reperias, nisi quod in Piel magis

QUIESC. LAMED HE.

receptum est chiric, in Hiphil
tfere.

*Quinquarb. Talis ך pro ך substitutio, fit ex
literarum ך ך ך ך ך mutua permutatione, quia sunt
quatuor illæ literæ permutabiles.*

גלוּם) In locum ך subit ך mo-
bilis, perfectorum deinde lege
feruata.

גלוּם) Literæ ך ך ך ך ך aliam termi-
nationem nō admittunt, verūm
illis absentibus hæc forma rarior.
Nam vsitatissima est גלוּם galo,
per camets & cholem, si modò sit
illa verborum congeminatio ך ך ך
ך ך ך ך videndo vidi, alioqui prio-
ri loco collocandum scheua, vt
גלוּם. Cæteræ coniugationes ex-
tremam syllabam mutuuntur à
Kal, primam à verbo perfecto.

Niphal

Niphal passivum. Præteritum.

נִגְלִיתִי נִגְלִיתָ נִגְלִיתָ

נִגְלִינוּ נִגְלִיתֶם נִגְלִיתֶם

נִגְלִיתָו נִגְלִיתָ נִגְלִיתָ

נִגְלִים נִגְלִיתָ Benoni

Infiniti. נִגְלִיתָ נִגְלִיתָ

בִּנְגְלִיתָ בִּנְגְלִיתָ בִּנְגְלִיתָ

Imperati. מִנְגְלִיתָ לִנְגְלִיתָ

הִגְלִי הִגְלִי הִגְלִי

Futurum תִּגְלִינָה תִּגְלִינָה

תִּגְלִי יִגְלִי יִגְלִי

תִּגְלִי יִגְלִי יִגְלִי

תִּגְלִינָה תִּגְלִי תִּגְלִי

Coniugatio Piel. Præteritum.

גִּלִּיתִי גִּלִּיתָ גִּלִּיתָ

גִּלִּינוּ גִּלִּיתֶם גִּלִּיתֶם

גִּלִּיתָו גִּלִּיתָ גִּלִּיתָ

מִגְלִים מִגְלִיתָ Benoni

מִגְלִיתָ *Hoc fœmininum aliam

non habet formam.

E 3

Paul

QUIESC. LAMED HE.

מגלים	מגלה	Paul
בגלות	מגלות	מגלה
מגלות	גלות	Infiniti.
גלה	לגלות	בגלות
Futurum	גלה	Imperati.
תגלה	גלינה	גלי
תגלה	יגלה	אגלה
תגלינה	יגלה	נגלה
	תגלי	תגלה

Pual passivum.

Præteritum.

גלית	גלית	גלה
גלינה	גליחם	גלה
גליתו	גלית	גלתה
גלים	גלה	Benoni
Infiniti.	גלות	גלה
Futurum		גלותו
תגלה	יגלה	אגלה
תגלה	יגלה	נגלה
תגלינה	תגלי	תגלה
		Coniu-

Coniugatio Hiphil. Præteritum.

הגלית	הגלית	הגלה
הגלית	הגליתם	הגלו
הגליתו	הגלית	הגלתה
מיגלים	מיגלת	Benoni
	מיגלות	מיגלה
מיגלים	מיגלת	Paul
Infiniti.	מיגלות	מיגלה
בהגלות	בהגלות	הגלות
Imperati.	בהגלות	להגלות
הגלי	הגלו	הגלה
Futurum		הגלינתה
תגלת	תגלה	תגלת
תגלה	תגלו	תגלת
תגלינת	תגלי	תגלת

Hophal passivum. Præteritum.

הגלית	הגלית	הגלת
הגלית	הגליתם	הגלו
הגליתו	הגלי	הגלתה
Futurum	הגלות	Infiniti.
		אגלה

QUIESCEN. LAMED HE.

תַּגְלָה	יַגְלָה	אַגְלָה
תַּגְלוּ	יַגְלוּ	אַגְלוּ
תַּגְלוּנָה	יַגְלוּנָה	אַגְלוּנָה

Coniugatio Hithpael. Præterit.

הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלִּיתְ	הִתְגַּלְתָּ
הִתְגַּלְתָּ	הִתְגַּלִּיתְ	הִתְגַּלְתָּ
הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלִּיתְ	הִתְגַּלְתָּ
הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלִּיתְ	הִתְגַּלְתָּ

Benoni

מִתְגַּלֵּם	מִתְגַּלֵּה	מִתְגַּלֵּה
-------------	-------------	-------------

Infinit.

מִתְגַּלֵּה	מִתְגַּלֵּה	מִתְגַּלֵּה
-------------	-------------	-------------

Imperat.

הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי
---------------	---------------	---------------

Futurum

הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי
---------------	---------------	---------------

הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי
---------------	---------------	---------------

הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי	הִתְגַּלְתִּי
---------------	---------------	---------------

Duplicia Aiin.

Coniugatio Kal. Præteritum.

סָבַתִּי	סָבַתְ	סָבַתָּ
----------	--------	---------

סָבוּ

סְבוּנָה	סְבוּתָם	סְבוּ
סְבוּתָו	סְבוּת	סְבָה
סְבִים	סְב	Benoni

סְבוּתָ * Hoc foemininum aliam non
habet formam.

	סְבוּבִים	סְבוּב	Paul
	Infiniti.	סְבוּבוּת	סְבוּבוּתָ
Ioh. Isaac.		בְּסוּב	סוּב
Aliquando		בְּסוּב	לְסוּב
habet	Imperati.	בְּסוּב	סוּב
Schurec, ut		סוּבִי	סְבוּיָה
Eccle. 5.	Futurum		אֶסוּב
וּלְבוּרִי		אֶסוּב	אֶסוּב
Et in impe		אֶסוּבוּ	אֶסוּב
ratiuo cho		אֶסְבוּיָה	אֶסוּב
lem non un			
quam in			
mutatur,			
ut רָצִי			

Quæ secundam radicis gemi-
nant, in cæteris modis & tempo-
ribus Kal, interdum coniugantur
perfectè, in Paul autem semper.

סְב) Secunda radicis abiicitur,
collocaturque dages in vltima, si

E 5 quo

DVPLICIA AIIN.

quo modo vocalis aut litera subsequatur, alioqui si nihil sequatur, excluditur dages, hoc etiam in Benoni cernas, Infinitiuo, Imperatiuo, & Futuro.

Quinquarb. Dici possunt etiam uerba hæc defectiua in secunda radicali, quòd in illis sæpenu-
mero de medio tollatur secunda litera thematis, in
supplementum cuius imprimitur dages gremio
tertiæ radicalis: tolli autẽ dicitur secunda, nõ ter-
tia radicalis litera, ex natura ipsius dages, quòd
supplere solet illud proprie, non sequentis sed
mox præcedentis literæ defectum. Euanescit etiã
ipsum dages, quoties tertia litera (cui alioqui in-
scribendum) dictionem terminat, sic אִיִּן , sed pro-
culdubio exprimendũ uenit illud, quoties illi ulti-
mæ literæ additur litera aut syllaba, ut אִיִּן־אֵ etc.

אִיִּן־אֵ) Personarum omnium
penultima cholem, præterquàm
trium. Itidem in Niphal, Hiphil,
& Hophal.

אִיִּן־אֵ) אִיִּן־אֵ mutat camets in sche
ua.

ua. Deorsum enim è sede sua pel-
litur accentus (quod ipsum in Hi-
phil vsu venit, vt הַיְהִי incipiēt,
vel incipietis, foeminini generis.
Gene. 41. Siquidē formarum, de
quibus in verbo יָא facta est men-
tio, ista hic frequētior. Porro kyb-
buts surrogatur pro cholem. Nā
dages, quod hoc loco necessariū,
vocem magna consequi nequit.
Idem ferendum iudicium de hac
persona in Imperatiuo. Cōuenit
enim futurum cum imperatiuo,
exclusis literis אִי.

Quinquarb. Sunt apud Hebræos motiones quae-
tuor, chateph camets, kybuts, schurec, & cholem,
quae ab illis חֵטֵף חֵטֵף קֵבֻץ שְׁחֻרֵץ, id est puncta soroz-
ria, siue germana appellantur, quòd frequenter
unum pro alio substituat.

Benoni quidem & Paul semper
vt perfecta, reliqua verò ac totum
Hith-

DVPLICIA AIIN.

Hithpael, etiam more quiescentium Aiin formes licet, vt cholem in vicem dages fubeat.

Ioh. Isaac.
Causam
statim suo
loco indica

סוּבַב הַסְּחֻבָּב*

Niphal passivum. Præteritum. *bimus.*

	וְסִבְוֹתִי	וְסִבְוֹת	וְסִבַּב
	וְסִבְוֹנָה	וְסִבְוֹתָם	וְסִבְבָּה
	וְסִבְוֹתָן	וְסִבְוֹת	וְסִבְבָּה
	וְסִבְוִים	וְסִבַּב	Benoni
Infiniti.	וְסִבְוֹת	וְסִבְוֹת	וְסִבְבָּה
	בְּהִסּוּב	בְּהִסּוּב	אֶהְסִיב
Imperati.	מִהִסּוּב	מִהִסּוּב	לְהִסּוּב
	הִסְבִּי	הִסְבִּי	הִסְבִּי
Futurum			הִסְבִּנָּה :
	הִסְבִּי	יִסְבִּי	אִסְבִּי
	הִסְבִּי	יִסְבִּי	וְיִסְבִּי
	הִסְבִּנָּה	הִסְבִּי	הִסְבִּי

A Iohan. Isaac. In infinitiuo aliquando pro cholem reperitur tsere, ut בְּהִמָּם דוּגָה, sicut collis quiescit cera. Psalm. 68.

De

DVPLICIA AIIN.

הַסְבִּיחַ	הִסְבִּיחַ	הִסְבִּיחַ
חִסְבִּי	חִסְבִּי	Fur. חִסְבִּי
חִסְבִּי	חִסְבִּי	חִסְבִּי
חִסְבִּי	חִסְבִּי	חִסְבִּי

Hophal passivum. Præteritum.

הוֹסְבִּיחַ	הוֹסְבִּיחַ	הוֹסְבִּיחַ
הוֹסְבִּיחַ	הוֹסְבִּיחַ	הוֹסְבִּיחַ
הוֹסְבִּיחַ	הוֹסְבִּיחַ	הוֹסְבִּיחַ

Futurum Infinit.

חִסְבִּי	חִסְבִּי	חִסְבִּי
חִסְבִּי	חִסְבִּי	חִסְבִּי
חִסְבִּי	חִסְבִּי	חִסְבִּי

Composita Pe Nun Lamed Aleph.

Coniugatio Kal. Præteritum.

נִשְׁאַתִּי	נִשְׁאַתִּי	נִשְׁאַתִּי
נִשְׁאַתִּי	Paul	Ben. נִשְׁאַתִּי
נִשְׁאַתִּי	נִשְׁאַתִּי	Infiniti. נִשְׁאַתִּי
נִשְׁאַתִּי	נִשְׁאַתִּי	Imp. נִשְׁאַתִּי

	נִשְׁתָּן	Futurum	שְׁתַּנְּתָה
Niphal.	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Præterit.
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Benoni
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Imperati.
Piel.	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Futurum
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Præteritū
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Benoni
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Paul
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Imperat.
Pual.	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Futurum
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Præterit.
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Benoni
Hiphil.	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Futurum
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Præterit.
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Benoni
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Imperati.
Hophal.	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Præterit.
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Imperati.
	נִשְׁתָּן	נִשְׁתָּן	Præterit.
	נִשְׁתָּן	Futurum	נִשְׁתָּן
			נִשְׁתָּן

DVPLICIA AIIN.

תָּשַׁב	שָׁבַע	שָׁבַע
הִתְשַׁבַּח	הִתְשַׁבַּח	Præterit. Hithpael.
Infinit.	מִתְשַׁבַּח	Benoni
הִתְשַׁבַּח	Imperat.	הִתְשַׁבַּח
הִתְשַׁבַּח	הִתְשַׁבַּח	Futurum

Appendix.

Ordines compositi ex duobus metiendi, vt תָּשַׁבַּע tulit, capite spectat ad תָּשַׁבַּע calce ad תָּשַׁבַּע.

Quinquarb. Id est uerbum תָּשַׁבַּע & illi similia primaradicali imitantur uerba defectiua Pe Nun, tertia uerò uerba quiescentia lamed aleph.

אֲשַׁבַּח) Aduenientibus בבל perditur scheua, & ut fit, litera א antea mobilis, punctum proprium remittit ad proximè vicinam, & in eo quiescit, vt אֲשַׁבַּח, & similiter cum aliis literis בבל. Affine est huic, quod in appendice אֲשַׁבַּח diximus. Tametsi etiam per א mobile forme-

41 VERBA COMPOSITA.

formetur בַּשִּׁיָּאָה Ezech. 20. & Exodi 27. ב signata puncto chirc, & שִׁחֵוּא.

Composita Pe Nun Lamed He.

<i>Kal.</i>	צִטִּית	צִטָּה	Præteritum
	צִטִּית	צִטִּית	Benoni
	צִטִּית	צִטִּית	Paul
	צִטִּית	צִטִּית	Infinit.
	צִטִּית	צִטָּה	Imperat.
<i>Niphal.</i>	צִטִּית	צִטָּה	Futurum
	צִטִּית	צִטָּה	Præterit.
	צִטִּית	צִטָּה	Benoni
	צִטִּית	צִטָּה	Imperat.
	צִטִּית	צִטָּה	Futurum
<i>Piel.</i>	צִטִּית	צִטָּה	Præterit.
	צִטִּית	צִטָּה	Benoni
	צִטִּית	צִטָּה	Infinit.
	צִטִּית	צִטָּה	Imperat.
	צִטִּית	צִטָּה	Futurum
	צִטִּית	צִטָּה	Præterit.
	צִטִּית	צִטָּה	F

VERBA COMPOSITA.

נָטִית	נָטָה	Præterit. Pual.
Infiniti.	נָטֶה	Benoni
נָטֶה	Futurum	נָטִית
נָטִית	נָטָה	Præterit. Hiphil.
Paul	מָטָה	Benoni
נָטִית	Infiniti.	מָטָה
Futurum	נָטָה	Imperat.
נָטָה	נָטָה	נָטָה

Ioh. Isaac. נָטֶה & reliqua huius formæ uerba
 in futuro coniugationis Kal interdum sine נָ ueni-
 unt: ut נָטֶה נָטֶה. In Hiphil autē, et in Imper. quoq;
 amittunt נָטָה pro נָטָה. נָטָה pro נָטָה, &c.

נָטִית	נָטָה	Præterit. Hophal.
Futurum	נָטֶה	Infinit.
נָטָה	נָטָה	נָטָה
נָטִית	נָטָה	Præterit. Hithpael.
נָטִית	נָטָה	Benoni
נָטִית	נָטָה	Infinit.
נָטִית	נָטָה	Imperat.
נָטָה	נָטָה	Futurum
		Superior

42 VERBA COMPOSITA.

Superior ordo paucissima com-
 plectitur verba, hic copiosior est,
 vt **אָוּלוּ** auolauit, (contendit, siue
 foetuit) **אָפּוּ** probauit, **אָדַח** duxit,
אָשַׁח oblitus est, **אָסַח** innocens fuit,
 & alia prætereà, quorum vnum-
 quodque in qua coniugatione sit
 vsitatus, lectione sacrarum codi-
 cum est obseruandum. Refertur
 hic ordo quantum ad primam,
 ad **אָשַׁח**, quantum ad postremam,
 ad **אָלַח**.

Infinitiuus Kal.

אָשַׁח) Perinde vt **אָלַח**. Sic impe-
 ratiuus **אָשַׁח** formæ **אָלַח**: quando-
 quidem his locis, huiusmodi ver-
 ba, literam אָ abiicere nolunt.

Composita Pe Iod Lamed
 Aleph.

Kal.

אָשַׁח

אָשַׁח

Præterit.

F 2

Benoni

VERBA	COMPOSITA.	
Paul	יָרֵא	Benoni
אָרֵא	Infinit.	יָרֵא
רֵא	Imperat.	יָרֵא
בָּרֵא		יָרֵא
רֵא		יָרֵא
		Futurum

Appendix.

Duo omninò huius classis, יָרֵא
 egressus est, יָרֵא timuit, quæ hac
 spectant ad יָרֵא, hac ad יָרֵא.

אָרֵא) De hoc pronunciatum
 ut de יָרֵא. Eorum verò quæ ad
 duos ordines attinent, nec Infini-
 tiuus nec Imperatiuus principa-
 lem literam perdit, præter יָרֵא &
 יָרֵא;

בָּרֵא) Hæc persona itidem ut
 יָרֵא accentum recipit in tertia
 radicali, id quod nec יָרֵא nec יָרֵא
 facere confueuerunt. יָרֵא consen-
 sit,

fit, **אָהַב** concupiuit, & confimilia
pendent ex **אָהַב** & **אָהַב** :

Niphal.	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Præterit.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Benoni
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Imperati.
Piel.	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Futurum
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Præteritū
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Benoni
Pual.	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Imperat.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Præterit.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Ben.
Hiphil.	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Futurum
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Præterit.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Benoni
Hophal.	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Imperati.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Infinit.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Futurum
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Præterit.
	אָהַבְתָּ	אָהַבְתָּ	Infinit.
		אָהַבְתָּ	

VERBA COMPOSITA.

התניח	Præterit.	התניח Hithpael
מתניח	Benoni	התניח
Imperat.	התניח	Infiniti.
אתניח	Futurum	התניח

Composita Pe Iod Lamed
He.

יפיה	יפה	Præterit. Kal.
Infinit.	יפוי Pa.	יופה Be.
יפיה	יפיה	יפיה
אפה	Futurum	יפה Imp.
נפיה	נופה	Præterit. Niphal.
Infiniti.	נופה	Benoni
הנפיה	Imperat.	הנפיה
	אנפיה	Futurum
יפיה	יפה	Præterit. Piel.
Paul	מיפה	Benoni
Imperat.	יפיה	Infiniti.
איפיה	Futurum	יפה
יפיה	יפה	Præterit. Pual.
		Benoni

44 VERBA COMPOSITA.

	Infiniti.	יָפָה	Benoni
<i>Hiphil.</i>	אִיפָה	Futurum	יִפּוֹת
	הוֹפִיִת	הוֹפָה	Præterit.
	מִוֹפָה Pa.	מִוֹפָה	Benoni
	אוֹפָה Fu.	הוֹפּוֹת	Infinit.
<i>Hophal.</i>	הוֹפִיִת	הוֹפָה	Præterit.
	אוֹפָה	Futu.	הוֹפּוֹת Infi.
<i>Hithpael.</i>	הִתְיַפִּית	הִתְיַפָּה	Præterit.
	Infinit.	מִתְיַפָּה	Benoni
	הִתְיַפָּה	Imperat.	הִתְיַפּוֹת
	תִּתְיַפָּה	אֲתִיפָה	Futurum

Appendix.

Sunt & alia huius farinae יָדָה ie-
 cit, יָדָה proiecit, & in Hiphil הוֹדָה
 in Hithpael הִתְיַדָּה quæ vtcunque
 se habeant, nostra in præsentiarú
 non perinde refert, quando id se-
 mel admonitum oportuit, nobis
 in hac conjugationú tabula non
 fuisse studio, vt vſitatiffima quæq;

F 4 pro-

VERBUM NATHAN.

proferemus : quin potius curæ
 istius in totum securi, vnum ve-
 luti archetypum in oculis subie-
 cimus, ad cuius legem, quæ essent
 confimilia genere, sint exigenda.
 Nā illud spero consecuti sumus,
 vt puncta singulorum, suo quod-
 que loco fide optima esse collo-
 cata videantur.

Verbum Nathan. Præteritum.

נָתַתִּי	נָתַתְּ	נָתַן Kal.
נָתַנְתָּ	נָתַתְּם	נָתַנּוּ
נָתַתְּוּ	נָתַתְּ	נָתַנּוּהוּ
נָתַתְּ In.	נָתַתְּ Pa.	נָתַתְּ Be.
נָתַתְּ Imperat.		נָתַתְּ
נָתַנְתָּ	נָתַתְּ	נָתַנּוּ
נָתַתְּוּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ Fu.
נָתַנְתָּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ
נָתַתְּוּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ Niphal.
		נָתַתְּ Præ.
		נָתַתְּ

	נִתְּנָה	נִתְּנָה	נִתְּנָה
	נִתְּנָה	נִתְּנָה	נִתְּנָה
	נִתְּנָה	Infiniti.	Be. נִתְּנָה
	נִתְּנָה	נִתְּנָה	נִתְּנָה
	נִתְּנָה	Imperati.	נִתְּנָה
Hophal.	נִתְּנָה	נִתְּנָה	Futurum
		נִתְּנָה	Futurum

Hoc verbum in præteritis amittit extremam literã, quando eam sequitur ת. Sic prima persona pluralis, ascito dages, נִתְּנָה amotum indicat, נִתְּנָה pro נִתְּנָה.

Infinitivus נִתְּנָה, & caput & calcem deperdit, cùm alioqui analogia postulet dicendum נִתְּנָה, vt נִתְּנָה à נִתְּנָה.

Futurum Hophal נִתְּנָה aliquot locis reperitur, vt 3. Regum 2. & 2. Reg. 21. & item aliis locis. Quare & tota coniugatio formari potest

VERBA QVAT. LITERA.

test, & totum Hiphil iuxta cano-
nem מִדְּסוּדָּיִם, hoc est Gramma-
ticorum, qui dicunt, vna reperta
persona, integram coniugatio-
nē fieri posse. Sic quod ad actiuū
& passiuum attinet, vtrouis habi-
to, vtrunque vsurpare licet.

Verba quatuor literarum.

Coniugatio Piel. Præteritum.

בִּלְבַּלְתִּי	בִּלְבַּלְתָּ	בִּלְבַּלְתָּ
----------------	---------------	---------------

בִּלְבַּלְתָּ	בִּלְבַּלְתֶּם	בִּלְבַּלְתֶּם
---------------	----------------	----------------

בִּלְבַּלְתִּי	בִּלְבַּלְתֶּם	בִּלְבַּלְתֶּם
----------------	----------------	----------------

Paul	בִּלְבַּלְתָּ	Benoni
------	---------------	--------

בִּלְבַּלְתָּ	Infinit.	בִּלְבַּלְתָּ
---------------	----------	---------------

אֲבִלְבַּלְתִּי	Futur.	בִּלְבַּלְתָּ Imp.
-----------------	--------	--------------------

Coniugatio Pual. Præteritum.

בִּלְבַּלְתָּ	Benoni	בִּלְבַּלְתָּ
---------------	--------	---------------

Futurum	בִּלְבַּלְתֶּם	Infiniti.
---------	----------------	-----------

אֲבִלְבַּלְתֶּם	בִּלְבַּלְתֶּם	אֲבִלְבַּלְתֶּם
-----------------	----------------	-----------------

Verba

46 VERBA QVINQVE LITE.

Verba quinque literarum.

Coniugatio Pual. Præteritum.

חִמְרַמְרַת חִמְרַמְרַת חִמְרַמְרַת

חִמְרַמְרַתֶּם חִמְרַמְרַתֶּם חִמְרַמְרַתֶּם

חִמְרַמְרַתִּי חִמְרַמְרַתִּי חִמְרַמְרַתִּי

Infiniti. חִמְרַמְרַת Benoni

חִמְרַמְרַתִּי Futurum חִמְרַמְרַתִּי

Consimiliter & in cæteris personis.

Appendix.

Quæ literis quatuor constant, ferè sunt piel aut pual, solentque formari, partim ex quiescentibus lamed ה, vt שֵׁשֵׁׁשׁ valde delectatus est, à שָׁעָה delectatus est: partim ex duplicatibus Aiin, vt אֶלְלֶלֶל deuoluit, à אֶלְלֶל reuoluit. Nam vbi quatuor distincta sunt elementa paucissima sunt, בָּרֵבֶל induit, בָּרֵבֶל ventrem impleuit. Sic rara admodum

DE NOMINE.

admodum in quibus quinque literarum, תַּמְרָה perturbatione contractus fuit. In pual, sic יְפִיפָה pereleganti forma fuit, hoc à יִפָּה pulchrum fuit, illud à תַּמְרָה turbauit.

Ioh. Isaac. Atque huiusmodi literarum geminationem tam in quatuor quam in quinque literarum uerbis, grammatici factam asserunt partim euphoniae, partim etiam augendae significationis gratia.

De nominum genere.

Quinquarum. Genus duplex duntaxat habent Hebraei, masculinum uidelicet & foemininum: neutrum enim non habent genus. Foeminina uero ea sunt, quae terminantur in הָ praecedente camets et accentum in ultima, ut מַלְכָּה regina, uel in תַּ praecedente, ut עֲטֹרָה diadema: quae omnia semper accentum habent in penultima. Reliqua omnia nomina cuiuscumque fuerint terminationis, generis erunt masculini: nisi quod aliquando (ut apud Latinos) quaedam sunt irregularia, quorum genus facile ab eo, qui in Hebraica lingua progressus aliquos fecerit, inter legendum uel ex adiuncto uerbo, uel ex adiectiuo cognoscetur.

De

De nominum numero.

Quinquarb. Numerum triplicem habent, singulararem, ut גדול magnus, גדולה magna. Pluralem, ut גדולים magni, גדולה magna. Et dualem, ut à יד manus, ידיים duae manus. Formatur autem pluralis numerus masculinus subiungendo literam ם ultimae literae singularis, quae tunc affici debet chiric magno, ut à שר princeps, in plurali שרים principes: in quibus accentus semper est in ultima. Foemininorum itidem pluralis numerus à singulari fit, mutando ם camets in ם, ut à טובה bona, in plurali טובות bonae. Quae accentum etiam in ultima semper habent.

De casu & declinatione.

Quinquarb. Nomina apud Hebraeos duntaxat uariantur e masculino genere in foemininum, quod adiectiuorum proprie est, ut טוב bonus, טובה bona, uel ex singulari in pluralem, uel dualem numerum, ut à טוב fit plurale טובים, à טובה fit plurale טובות, à יד fit in duali ידיים. Sic de aliis. Casus cum in quouis numero nomina sint indeclinabilia, non ex terminatione cognoscuntur, ut

FORMAE NOMINVM.

ut fit apud Græcos & Latinos: Sed præpositis articulis aut præpositione, dicunt סֵפֶר liber, הַסֵּפֶר libri, לְסֵפֶר libro, אֶת סֵפֶר librum, מִסֵּפֶר à libro.

Declinationes nominum.

Dualia. Fœminina. Masculina.

רַגְלִים	צְדָסוֹת	דְּבָרִים
רַגְלַי	צְדָסָה	דְּבָרִי

Varia nominum declinatio.

גְּדוּלָה	גְּדוּלִים	גְּדוּל
שִׁירִים	שִׁיר	גְּדוּלוֹת
הַבַּל B	שִׁירוֹת	שִׁירָה
חַמּוֹת	חַמָּה C	הַבָּלִים
צְפוּר E	שְׁלֵחֹת	שְׁלֵחוֹ D
דוּרִים	דוּר F	צְפוּרִים
חֲטָיִם	חֲטָה G	דוּרוֹת
אֵימּוֹת	אֵמִים	אֵמִיה
זָבָג	חַבְּבוֹת	חַבְּבֵי H
אֶתְגוּר	בָּגִים	בָּגֵי
		חַבְּבֵיה

אָבִי	תְּגוּרָה	תְּגוּרָה
בָּנָי	נְעוּרִים	נְעוּרִים

^A Quæ utroq; numero, utrunq; sortiuntur genus, ferè sunt adiectiua, rarò substantiua. ^B Nomina quædam utrinque masculina. ^C Contrà quædam foeminina. ^D Aliis tametsi maribus, vox tamen pluralis foeminina. ^E Ut rursus foemininis masculina. ^F Masculinis quoque contingit utrunque plurale. ^G Itidem & foemininis aut masculinum, aut utrunque. ^H Cùm foemininũ singulare plerunq; in ם desinat vel ם, quædam tamen neutrum *habent.

*Quinquarb. Supple, sed illorum genus ex orationis contextu cognoscitur, uel ex uerbo, uel ex adiectiuo cum quo iunguntur.

^I Hic plurale masculino geminum

FORMAE NOMINVM.

num tribuitur singulare. ^K Hic
contrà fœminino. ^L Alia singu-
lariter communia, quorum plu-
rale partim vox masculina, par-
tim fœminina.

Quinquarb. Dictio **וְיָרֵךְ** non reperitur in
plurali in Bibliis.

Ioh. Isaac. Quàmuis pluralis numerus huius
uocabuli in Bibliis non reperiatur, nihil tamen ob-
stat, quò minus propter formam hic collocari de-
beat, cum præsertim apud doctissimos Rabbinos
eum in usu esse inuenimus: ut est uidere apud Rab-
binum Salomonem, Exod. 25. ubi bis eodem capite
hoc nomen in plurali numero usurpatur.

^M Sunt etiam quæ plurali carēt.
^N Sunt item quæ singulari. Ex iis,
quædam tantum masculina, quæ-
dam tantum fœminina, alia utrâ-
que habent terminationem, sunt
etiam quædam tantum dualia.

Quinquarb. Dictionis **וְיָרֵךְ** singulare fœ-
mininum reperitur. Gene. 37.

Admo-

Admonitio.

Quòd in prædictis nominibus, non eodem modo se habeant puncta, id pendet è formarum diuersitate, quas commonstrabit qui consequitur catalogus.

Nomina perfecta.

קציר	זמן	דבר
שבו	ברוך	גדול
אנוס	אפוד	תכל
נודם	נוכח	קיסוד
צנב	שועל	בורית
רתוק	צדיק	מקל
כפר	פתח	תנוה
שלום	גבור	עלג
בגד	סלם	אמז
זרע	ישע	ספן
כתב	קודש	תוצר
תהום	דבור	צנב
שנים	מעט	גבול
	G	Intra

DE HEEMANTICIS.

Intra hunc ambitum continen-
tur nomina perfecta, quibus vl-
tra tres literas radicales nulla ad-
ditur extranea, suntq; in eis mul-
ta verbalia, multis rursus ver-
bum nullum respondet. Quem-
admodum autem apud Latinos
fallax est analogia, (nam ab amo
deducitur nomen amor, non a-
matio, contra lego gignit lectio-
nem, legorem minimè.) Sic & ab
Hebræis verbis descendunt qui-
dem verbalia, sed alia in aliis pun-
ctorum est ratio.

Heemantica.

Magna est in omni ordine ver-
balium copia, eorum quæ fiunt
ad miniculo literarum **רמנטי**;
Ex his ad radicem asciscitur in-
terdum vna, interdum geminæ,
&

& nunc præfiguntur, nunc ad finem appendent.

	ה	
וּבִשָּׁה	סוּלָלָה	חוּעֵבָה
גְּדוּפָה	נְחֻמָּה	חֲבוּרָה
שִׁפְחָה	חֲרָפָה	אֲרֻזָּה
צִדְסָה	טַמְאָה	חֲנֻמָּה
זְמוּרָה	זְדוּנָה	זַסְבָּה
פְּקֻדָּה	כְּלֻמָּה	מִלְוָבָה

ה quidem ad frontem perfectorum nominum non accedit, nisi in vno tantum **הַשְּׁמִיעָה** Ezechiaë 24. *in quo etiam ה additum est. At quæ in ה desinunt, plurima sunt, omnia foeminina & milra, posito camets ante ה.

Ioh. Isaac.
Et unum.
Exodi 8.

Quinquarb. Per Milra, accentum in ultima intellige, & per Millel in penultima.

Ioh. Isaac. Grammatici nomina quæ in fine habent ה foemininũ, uel Heemanticũ hoc discrimine

G 2 separant.

DE HEEMANTICIS.

Separant: quòd illa accentum Milra, hæc uerò Mil
 lel semper habent, ut לִילָה חֶרְסָה וְ unde non re-
 ètè hæc nomina iis, quæ ה Heemanticum habent,
 Clenardus annumerasse uidetur.

אַרְבַּע	אַכֹּזֵיב	אַכֹּז
אַצְבַּע	אַשְׁפּוּל	אַזְרָח

א aut - habet, aut ׀, nec nisi di-
 ctionem incipit.

אַצְעֵדָה	אַשְׁמֹרֶת	אַזְבָּרָה
מִשְׁחֵית	מִרְבֵּס	מִלְאָד
מִטְעַם	מִלְבוּשׁ	מִמְאֵזֵב
מִזְבַּח	מִשְׁפָּט	מִזְבָּח
שְׁלֵשׁוֹם	מִשְׁגָּב	מִזְמוֹר

מ in capite frequens, in calce ra-
 rum admodum.

מִרְבֵּבָה	מִמְבַּלָּה	מִמְלָכָה
		מִשְׁפָּחָה

מישפחה	מה	מיסגרת
מחמדת	מיסבנות	מחגורת
אלמן	שבתון	ארמון
חשבון	מגון	שאגון
שפרון	זכרון	קרנן
שלקון	רעבון	ושימון
אברון		

in initio propriis nominibus
conuenit, במדרוד נפסלי

חוקמת	אפיתות	נפורת
אדת	שבולת	אולת
תחמת	מלכות	שפלות
אפרית	שארות	נכרות
תכלת	כריתות	קטורת
אברתו	ת	תשכז
תלמיד	תמרוד	תדור

תדומה	תלאובת	תפארת
תת		

G 3

FORMAE NOMINVM.

תת תלבושת תפארת

ת dictionem claudens (præcedente ך, perinde vt ה, nota est foeminini generis.

יחלום	יעקוב	יצחק
מצרי		ילסוט
שלישי	צברי	צברי

• Dum initiū occupat, propria nomina conficit, vt יעקוב יצחק
Sed ad finem additum gentiliorum index est, vt מצרי Aegyptius, & item numeralium, quæ Latinis ordinalia dicuntur, vt שלישי tertius, & in adiectiuis quoq; nonnullis locū habet, vt צברי externus.

Defectiua Pe Nun vel Iod.

מסע	הצלה	שיג
מפלגה	מבול	משור
		מגפת

52 FORMAE NOMINVM.

Quæ sequuntur sunt מִקְבֵּת מִצְבֵּת
ex defectiuis Pe Iod.

מִצְבֵּת מִצְבֵּת מִצְבֵּת

Quiescentia Pe Aleph.

אֶפֶס אֶשֶׁם אֶמִיר

Et cætera vt in perfectis.

Quiescentia Pe Iod.

שָׁנָה	בֹּל	דַּע
מוֹעֵד	מוֹשֵׁב	מוֹשֵׁר
מוֹלֶדֶת	מוֹרֶשֶׁת	מוֹסֵר
הוֹשֵׁב	הוֹרוֹשׁ	הוֹמֵן
הוֹעֵלֶת	הוֹבֵחָה	שֶׁבֶת

Quiescentia Aiin Vaf.

עִיר	גִּר	גִּי
עִיָּת	שׂוֹם	גִּיָּת
		* אִיוֹם *

* Quinquarb. Hæc dictio potius thema est per se, quàm à quiescente Aiin Vaf deducta, nam ׀ radicale potest esse, non autem pro ׀ subrogatum.

עִמָּת	בֵּית	בֵּית
	G	4
		צֵדָת

FORMAE NOMINVM.

טוֹבָה	טוֹבָה	אֵלֶּה
עוֹלָה	עוֹלָה	פְּלִילָה
אֲדוּשׁ	הַפּוֹגֵה	הַנּוֹהֵה
מִגוּר	מִלּוֹה	אֲסוּר
פְּשׁוּר	נִקְסֵם	מִנְהֵה
אִישׁוּר	אִתּוּר	הוֹרֵה
תְּלוּנָה	תּוֹשֵׁת	עֵרֵה

Quiescentia Lamed Aleph.

גִּמְלָה	חֲטָה	טִמְלָה	אֲנָה
תְּטָלָה	כִּטָּה	פְּטָלָה	אֲנָה

Quiescentia Lamed He.

אֵלֶּה	שֵׁנֶה	שֵׁנֶה
פְּלִילָה	שֵׁנֶה	שֵׁנֶה
תּוֹעֵה	טֵה	נֵעֵה
הוֹרֵה	שֵׁנֶה	הוֹרֵה
פְּרִי	הוֹרֵה	הוֹרֵה
אֲנָה	הוֹרֵה	הוֹרֵה
אֲנָה	הוֹרֵה	הוֹרֵה
מִשְׁקָה	מִשְׁקָה	מִשְׁקָה
		מִשְׁקָה

FORMAE NOMINVM.

מִזְרָה	מִזְרֵה	מִזְרֵי
חֶמֶס	חֶמֶסֶ	חֶמֶסִי
חֶמֶסֶ	חֶמֶסֶה	חֶמֶסֵי

Compo. Pe Nun Lamed Aleph.

מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵי
מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה
מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה

Pe Nun Lamed He.

מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה
מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה

Pe Iod Lamed Aleph.

מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה
מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה

Quinquarb. Horum duorum si in Bibliis repe-
riantur, rarus est usus.

Ioh. Isaac. Alterum hac forma מִשְׁנֵה. Psal.

68. reperitur.

Pe Iod Lamed He.

מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה
מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה	מִשְׁנֵה

Quatuor

Quatuor literarum.

סְדֵקוֹד

צֶלְצֵל

בְּקִבּוּס

חֲבֵלִיל

*Est hoc nomē quatuor

אֲזַנְזִים

פֶּרֶס

literarum, sed est nomē

שֶׁרֶרֶה

גְּלִמְיִד

masculinum plurale, in

חֲשֵׁמוֹן

quo additur ו, et dedu-

citur à וְנָה scortatus est.

Quinque literarum.

חֲלִמְיִשׁ

וִרְקֶרֶס

פֶּחֶלְחֹל

פֶּחֶלְחֹל

שֶׁחֶחֶרֶת

אֲסֶסֶת

פֶּחֶלְחֹל

פֶּחֶלְחֹל

In cæteris ordinibus idem fit, quod in dictionibus perfectis, nempe vt nomina interdum ex radicalibus tantūmodo constent literis, interdū aduocentur Heemantica. Sed quemadmodum in verbis, nunc litera planè deperditur, nūc in illius vicem asciscitur dages, nunc ipsa aut inuariata, aut in aliam mutata quiescit, nūc rursus mouetur, hæc inquā vtcunq; variant.

FORMAE NOMINVM.

variant, in ipsis quoq; cernuntur nominibus. Iam cum (præter quiescentia aii n vaf) prorsus nulla sint verba, quin perfectorum conjugationem multis locis admittant, fit vt in huiusmodi ordinum nomina, formæ etiam quadrent perfectorum. Atq; adeò in quiescentibus pe vel lamed κ , nullam aliam reperias.

Quatuor aut quinque
literarum.

Multa huius generis quæ aliquam literarum thematis congenerant, nõ solum epitaseos causa, verum etiam sonoritatis & euphoniæ. Ceterum quæ proprium Hebræis & familiarem numerum superant, ac diuersas habent quatuor aut quinque literas, non sunt
quidem

quidem illa admodum pauca, verum ad peregrinam magis linguam referenda, quocirca parum anxii fuimus, formis istorum recensendis.

Omniū ordinum formæ certis quibusdam legibus tenentur, vt scias, vbi puncta stata persistant, vbi contrà in alia vertantur, quæ succedentibus tabulis plana fient.

Cur puncta mutantur.

Fontes vnde oritur vocalium permutatio sunt quatuor: Regimen, Affixum, Pluralis numerus, Genus fœmininum. Regimẽ est, quando dictio ipsa regit aliam, quod Hebræi vocant סמך famuch, id est continuum, coniunctum, siue vicinum, vt דָּבַר אָבִי דָּבַר אָבִי
verbum

AFFIXA NOMINVM.

verbum patris mei. Hic alia puncta quàm quum absolutè, ac citra regimen dicimus דָּבַר verbum, id quod illi appellitant מוֹכֶרֶת mu-chereth, hoc est, absolutum dicti-onis statum. Semper verò plura- le masculinum collocatum in sta- tu regiminis, abiicit ם assumpto - sub vltima radice, quiescete iod.

Affixi voce pronomina quædã intellige, hoc donata vocabulo, quòd nunquam inueniantur se- paratim, sed perpetuò ad finem dictionis adhærescant, vt דְּבָרָיו verbum eius, &c.

Pluralis numerus, vt דְּבָרִים verba, & quod præsentis est insti- tuti, idem sentiendum est de nu- mero duali, vt à רַגְלַי pes, רַגְלַי, pedes.

Fœmi.

Fœmininum genus à masculis demanat, tantum adiiciendo literam ך, quam semper anteit punctum ׀. At reliquæ syllabæ perinde se habent, atque in affixo primo.

Quæ vocales mutabiles.

Decem vocalium, permutabiles sunt non amplius quatuor, camets, tſere, tſegol, cholem, ceteræ constant inuariatæ, quæcunque alioqui adſit mutandi cauſa.

- primæ ſyllabæ.

Camets, quod reſidet in prima ſyllaba nominis perfecti tranſit in ſcheua, quæcunque acciderit conuertendæ vocalis ratio, vt à דָּבָר in regimine דְּבַרְךָ. In affixis דְּבָרְךָ. In plurali דְּבָרִים. Sic ab adiectiuo חָכָם ſapiens, deducitur fœmini-

AFFIXA NOMINVM.

foemininum **דְּבַרְיָא**.

- secundæ syllabæ.

Secundo autem loco positum
 camets in singulari quidem regi-
 mine, ac duobus affixis **בָּ**, **כָּ**,
 conuertitur in -. At in plurali re-
 gimine, & quatuor affixis **הָ**, **הֵם**,
כָּ, **כֵּן**, mutatio fit in scheua. Cæ-
 tera omnia seruant - inuariatum.

* Atque hæc vtrinq; natura est -,
 qualisqualis alioqui vel præcesse-
 rit vocalis, vel consequatur, vt cer-
 nere est in **בִּרְבֵּב** & **גְּדוּל**.

*Quinquarb. Vult dicere - semper secundum
 suos canones mutari, quæcunq; præcedat, aut se-
 quatur alia motio.*

Regi.	דְּבַרְיָא	אֲבָי	Absol.	דְּבַר
	דְּבַרְיָא	דְּבַרְיָא		דְּבַרְיָא
	דְּבַרְיָא	דְּבַרְיָא		דְּבַרְיָא
	דְּבַרְיָא	דְּבַרְיָא		דְּבַרְיָא
	דְּבַרְיָא	דְּבַרְיָא		דְּבַרְיָא

AFFIXA NOMINVM.

זְסִיָּהֶם	זְסִיָּי	זְסִיָּי	זְסִיָּי
זְסִיָּה	זְסִיָּי	זְסִיָּי	זְסִיָּי
זְסִיָּי	זְסִיָּי	זְסִיָּי	זְסִיָּי
	זְסִיָּי		Fœmin.

Tfere primæ syllabæ.

Quando primã sedem occupat tfere, variat eodem modo, vt eius loci camets, si modò secundum punctum fuerit camets, alioqui nunquam mutatur.

Quinquarb. Mutatur .. primæ syllabæ ut .. ea iusdem syllabæ, existente .. secundum punctum, ut שֶׁבֶט sceptrum, cum affixis שֶׁבֶטְךָ שֶׁבֶטְהָ, &c. seruata analogia grammatica.

שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ
שֶׁבֶטְהָ	שֶׁבֶטְהָ	שֶׁבֶטְהָ
שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ
שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ
שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ	שֶׁבֶטְךָ
		שֶׁבֶטְךָ
		שֶׁבֶטְךָ

שְׁבִירָהֶם	שְׁבִירֵי	שְׁבִירֹת
שְׁבִירָה	שְׁבִירָנוּ	שְׁבִירֹתֵם
שְׁבִירָיוֹן	שְׁבִירֵיהֶן	שְׁבִירֹתֵי

פְּרָמִי	פְּרָמִים	פְּרָמִים
פְּרָמִים	פְּרָמִי	פְּרָמִי
פְּרָמִית	פְּרָמִינֹה	פְּרָמִינֹת
פְּרָמִיָּו	פְּרָמִיָּו	פְּרָמִיָּו
פְּרָמִיָּהֶם	פְּרָמִיָּהֶם	פְּרָמִיָּהֶם
פְּרָמִיָּה	פְּרָמִיָּנוּ	פְּרָמִיָּתֵם
פְּרָמִיָּיוֹן	פְּרָמִיָּיהֶן	פְּרָמִיָּתֵי

גְּדוּלָּו	גְּדוּלָּה	גְּדוּלָּה
גְּדוּלָּוֹת	גְּדוּלָּהֶן	גְּדוּלָּוֹתֵם

פּוֹבְבֹו	פּוֹבְבֵי	פּוֹבְבֵי
פּוֹבְבֵי	פּוֹבְבֵי	פּוֹבְבֵי

Scheua in chiric.

H 2

Quo-

AFFIXA NOMINVM.

Quoniam verò his legibus præscriptis in regimine plurali, ac pronomibus quatuor הו, הם, בו, בם, geminum scheua contineret in principio dictionis, recepto more fit, vt prius vertatur in chiric. Id quod vbique obseruandum, dum duæ literæ principales hoc puncto signantur.

Itidē quum est geminū in medio dictionis, pro priore quod descendit ex „, collocandū „. alioqui enim (quod fieri nequit) vtrunq; moueretur, alterum quidē quòd esset secundum, prius verò, quòd post vocem magnam veniret, aut sub litera notata dages: vnius exemplum est כהם in tribus affixis כ, כם, כו, alterius עלה, in affixis eisdem, si quis experiri velit.

Affixo-

Affixorum natura.

Animaduertendum in exemplo
 אָבִיר, quæ vocales tribuantur affi-
 xis, quæ item puncta possideant
 literam א. Nam quod hinc colli-
 gi debet, hæc pronomina quod-
 cunque nomen clauferint, ean-
 dem rationem obtinent. Hoc eti-
 am considerandum, quæ affixa
 regiminum vocalibus gaudeant,
 quæ rursus status absoluti. Si-
 quidē quatuor illa, אָבִיר, אָבִיר, אָבִיר, אָבִיר,
 regimen plurale citra vllam su-
 scipiunt mutationem, reliqua
 non item. Sicut nec in singulari
 perinde se habet penultima radi-
 cis litera, dum affigitur אָבִיר & אָבִיר,
 (quæ regimini cognata sunt) at-
 que dum succedunt cætera, quæ
 absoluti nominis punctum effla-
 gitant.

AFFIXA NOMINVM.

gitant. Atq; hoc discriminis tum demùm percipias, vbi literam iminentem affixo nō anteit scheua quiescēs. Fiat periculum commissis duobus nominibus כַּבֵּי pagina 56. & כַּבֵּי pagina sequente 60.

Nomina sex punctorum vt כַּבֵּי, aut quinque, vt כַּבֵּי, aut vbi cholem ante sægol, vt כַּבֵּי, regimine quidem singulari nihil variant, præsentibus autem affixis, conuertitur sægol secundo loco in scheua. At numero plurali, statu absoluto in camets, regimine verò in scheua. Quæ gemino constant sægol, singularibus affixis, prius partim demutant in chiric, כַּבֵּי, partim in patach, כַּבֵּי. At quæ primam

mam

B mam habet gutturalem, semper in patach, עֵבֶד. Ad eundem modum vbi puncta quinque, migrabit ttere in chiric, nec obstabit litera gutturis, tametsi quorum
C initium est ך vel ח, non chiric, sed sægol ferè suscipiunt, עֵגֶל, חֵלֶם. Pluralis numerus vtriusq; formæ perinde se habet, vt quibus est geminum --. Sed ratio regiminis, & illorum affixorum, חֵם, חֵן, חֵם, חֵן, pendet ex - aut ך affixorum singularium ob gutturalem. -- & -- eundem prorsus obtinent modum, quæ vel secundo loco, vel vtroq; sortita sunt sægol, cum huius sint classis. Canon enim est geminum sægol transire in geminum patach, si media sit gutturalis, vt ךֿ, & vltimam gutturalem

D
 Ioh. Isaac.
 Pertinent
 huc etiam
 nomina
 quinq; pũ-
 ctorũ, quæ
 ob guttu-
 ralem lite-
 ram etiam
 ך in - mu-
 tant, ut
 עֵבֶד

H 4 mutare

AFFIXA O NOMINVM.

mutare precedēs segol in patach,
 וְיָרַע. חוֹלֵם subsequente fe-
 gol omnibus affixis, & utroque ^E
 numero vertitur in -. Quòd si pe-
 nultima fuerit gutturalis, in hac
 sede collocabitur - præeunte -.

Quinquarb. Holem sequente segol in nomini-
 bus perfectis in - cum affixis mutatur, nam in im-
 perfectis tametsi non sequatur - post cholem, cho-
 lem mutatur in -, ut חוֹלֵי, quod est ordinis qui-
 escentium lamed he, ab חָלָה cum affixis facit
 חָלָיו morbus eius, חָלֶיךָ morbus tuus, &c.

- וְ Atque huc quoq; pertinent,
 quæ ob mediam, vel vltimam gut-
 turalem vice -, habent -, vt חוֹצֵר
 כּוֹבֵעַ

בְּגָדוֹ	בְּגָדִי	בְּגָדֶיךָ
בְּגָדִים	בְּגָדֶיךָ	בְּגָדֶיךָ
בְּגָדָה	בְּגָדֶיךָ	בְּגָדֶיךָ
בְּגָדֶיךָ	בְּגָדֶיךָ	בְּגָדֶיךָ
		בְּגָדֶיךָ
		בְּגָדֶיךָ

		בַּגְדִּי	בַּגְדִּי	בַּגְדִּים
		<i>Geminum . . . habet pluralem ut geminum</i>		
A	Segol in -	מִלְכִּי	מִלְכִּי	מִלְכִּים
		מִלְכֵי	מִלְכֵי	מִלְכֵי
A	Segol in - ob guttura lem.	עַבְדִּי	עַבְדִּי	עַבְדִּים
		עַבְדֵי	עַבְדֵי	עַבְדֵי
B		סִפְרוֹ	סִפְרוֹ	סִפְרוֹ
		סִפְרוֹ	סִפְרוֹ	סִפְרוֹ
C		חִלְקִי	חִלְקִי	חִלְקִי
		עִגְלוֹ	עִגְלוֹ	עִגְלוֹ
D		זִרְעִי	זִרְעִי	זִרְעִי
		זִרְעִי	זִרְעִי	זִרְעִים
D		זִרְעִי	זִרְעִי	זִרְעִי
		זִרְעִי	זִרְעִי	זִרְעִים
D		יִשְׁעִי	יִשְׁעִי	יִשְׁעִי
		יִשְׁעִי	יִשְׁעִי	יִשְׁעִים
		Cholem & Segol.		
E		קֹדֶשׁ	קֹדֶשׁ	קֹדֶשׁ
			H 5	קֹדֶשׁ

AFFIXA NOMINVM.

קדשם	קדשי	קדשך
קדשה	קדשנו	קדשכם
קדשנו	קדשך	קדשך
קדשיו	קדשי	קדשיו
קדשיהם	קדשי	קדשיך
קדשיה	קדשינו	קדשיכם
קדשינו	קדשיך	קדשיך
אהלו	אהל	אהל
אהלם	אהלי	אהלך
אהלה	אהלנו	אהלכם
אהלנו	אהלך	אהלך
אהליו	אהלי	אהליו
אהליהם	אהלי	אהליך
אהליה	אהלינו	אהליכם
אהלינו	אהליך	אהליך

Perpetuus est foemininorum
 canon, eorum quæ in ה definunt,
 vt illud in regimine singulari &
 affixis conuertatur in ת, vltimum
 autem camets, quod ante ה præ-
 cefse-

cesserat, modò in - descendat, modò perduret, vtcunque ius est huius puncti, dū secundo loco consistit, quod paulò suprà explicatum est pagina 56. At plurale foeminarum propriè in ך præposito cholem, idq; vtroq; statu: verum vbi adest affixum, semper post ך subditur iod, more pluralis masculini, nisi quod pro ך licet collocare ך solùm, & literam iod abiicere, vt desinat videlicet in - haud aliter quàm singulare. Plurale foemininum, quibuscunque finiatur affixis easdem habet vocales in primoribus syllabis, masculinum nõ item de hoc pagina 56.

צדקתך

צדקת

צדקת א

צדקתם

צדקתי

צדקתך

צדקתכם

Etiam camets primo loco manentis, ideoq; regimine vertitur in scheua חַיִּיבָה , prima nimirum per chiri, quod alioqui scheua geminum existeret initio dictionis, de quo pagina 58. ^B At reliquæ formæ cæteras vocales ante fœmininum - mutare non confueuerunt, etiam alioqui mutabiles.

Quinquarb. Pace Clenardi hoc dixerim, cõ quod sint fœminina, quæ uocalem ante - mutant, ut אָבִיבָה abominatio, in regimine mutat - primæ syllabæ sub ח in -, (nam in polysyllabis fœmininis non connumeranda est prima syllaba, quantum spectat ad motionum mutationem, nisi illæ per canones masculinorum sint mutabiles) & dicitur אָבִיבָה . Prouer. 8. & aliàs. Dicitio porro אָבִיבָה quam Clenardus attulit, nõ in usu reperitur in statu regiminis posita, aut composita cum affixis.

Ioh. Isaac. Etsi dicitio אָבִיבָה non nisi statu absoluto sing. num. in Bibliis usurpetur: tamen nomina eius formæ (cuius rei gratia hic à Clenardo posita est

AFFIXA NOMINVM.

est) quàm plurima reperiuntur: ut שֵׁאלָה אֲבֹדָה
 חֲשֹׁבָה, חֲאֲנָה בְּרִכָּה חֲשֹׁבָה, &c. Quæ omnia .. nō mu-
 tant. Excipiuntur וְבִלְהָ, quod in regimine habet
 וְבִלְהָ: in affixis וְבִלְהָ. Leuiti. 5. Deutero. 21.
 וְבִלְהָ in regimine בְּהֵמָה. Deute. 3. לְבֵנָה in
 regimine וְלְבֵנָה in plurali לְבָנִים more mascul.

^c Forma שְׂפָחָה plurali numero
 conuenit cum צִדְסוֹתָ. ^d Hoc Hee-
 manticum quod desinat in pa-
 tach, postulat dages, quandocun-
 que additur litera.

^e Hic tſere quod secundo loco
 ponitur, regimine singulari per-
 mutatur in patach, vt in וְצִיָּה pagi-
 na 57. in cæteris est ſcheua, vt in
 בְּרָם pagina 58.

^f Semper istius regimē per duo
 ſægol, quorum primum adueni-
 entibus affixis vertitur in - secun-
 dum in ſcheua, vt וְצִיָּה pagina 61.
 idem

idem in cognatis formis accidit, hoc est, quorum initium מ , extremum ן foemininū, vt מִשְׁפָּחָה .

^G Hic dages necessarium, quod vltimum punctum sit patach.

^H Quæ calce gerunt ן præcedente schurec, iis pluraliter tribui solet iod mobile. Idem fit, si vltima desinat in chiric, vt תַּחֲתֵיךָ , in plurali facit תַּחֲתֵיכֶם .

^I Etiam si plures syllabæ quàm duæ, tamen semper in duabus postremis, quæ signantur cholem & sægol, locum habet forma שְׁוֵי pagina 61.

^K Itidem neglectis primoribus, inspiciēda erit vltima & penultima, quæ si cū nominibus quinque aut sex punctorum consentiant, consimilis erit declinandi ratio.

De

DE LITERIS SERVILIBVS.

De literis quæ pafsim
feruiunt.

Iohan. Isaac. Cùm harum literarum in lingua Hebræa nusquã non maximum vsum, & proinde necessariam quoq; cognitionem esse videremus, operæ precium facturos nos rati sumus, si quod in hac Grãmatica hactenus prætermiffum est, breuem quandam de eis tractatiunculam in gratiam studioforum interferendam curaremus. Nam & si omnes Hebræorum literæ ad thematis constitutionem aptæ sint, tamen vndecim ex iis nimirum כּפּתּוּל אבּ extra compositionem, hoc est, cùm ad seruitium (vt aiunt) adhibentur, alia sæpenumerò officia subeunt. Ac quidem quomodo

65 DE LITERIS SERVILIBVS.
modo quarundem ex iis admini-
culo cùm tempora verborum &
personæ, tum pronomina quoq;
obliqua tã in nominibus quàm
in verbis formentur, suo loco fa-
tis superq; visum est. Nos septem
tantum literarum מִשְׁהַבְּלָב; quæ
huc vsq; nondum explicata sunt,
officia deinceps perstringemus.

מִ Quemadmodum מִ cum chi-
ric sequente dages per crasin lo-
co prepositionis מִ in infinitiuo
verborum ponitur, eodem mo-
do omnibus etiam nominibus
potest adhiberi: Exempli gratia,
מִמֵּינָהּ è domo. Cæterũ ante literas
gutturales & res accipit, vt מִמֵּינָהּ
è cubiculo, מִמִּיבֵּיטָל è templo. Præ-
tereà gradum quoque compara-
tionis Hebræi per hanc literam
I circum

DE LITERIS SERVILIBVS.

circumloquuntur : vt , טוב שם ,
טוב מי שמין טוב , id est, melius nomen,
scilicet bonum , oleo bono . טוב
פירותי מחרוזי præstantior fructus
meus auro præciofo.

ש in principio dictionis plerun-
que accipitur pro relatiuo אשר ,
qui, quæ, quod : habetq; vt pluri-
mum sub se , vt שאלו מן הרחצה
qui ascenderunt è balneo . Licet
paucula quædam cum - , - & sche-
ua reperiantur . Interdum verò &
quod causæ significat.

להודעת הדבר) ה , id est , ad indi-
candam demonstrandamq; rem,
in initio adhibetur, & ferè patach
habet sequente dagefch : vt , תפה
hoc os: præterquàm ante א' ער , vbi
camets recipit , vt תאניו illa auris,
ילעו ille oculus , תראש hoc caput.
Non-

DE LITERIS SERVILIBVS.

vel וְיַיְהוֹדָע, id est, vaf copulatiuum, quod tam verba quàm nomina, dictionesq; cõiungat ac copulet:

וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתַן הַנְּבִיאָה 3.Reg.I.

וּבְנֵיהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְחֶרֶתִּי וְפֶלְתִּי וְ

וְרִבְבֵיבָה אֵת שְׁלֹמֹה עַל פִּדְוֹת הַמִּלְחָמָה וְ

דָּוִד וַיּוֹלִיכֵהוּ אֹתוֹ עַל אֶיחָו וְ

id est: Et descendit Zadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Benaiah filius

Iehoiadah, & Cherethi, & Phelethi, & equitare fecerunt Selomoh

super Mulam Regis David, & duxerunt eum in Ghichon.

וְלִמְעַן וְלִמְעַן

Et propterea narrabis. Atq;

cùm huiusmodi officium subit,

omnia puncta præter cholem, ky

buts, & ea quæ rapta vocantur,

admittit: quanquam naturale eius punctum est scheua. Porro quoties duo nomina coniungit, ca-

mets

3.Reg.I.

Exemplis
quod ante
מַלְא
quoq; seruiat & copulatiuum.

67 DE LITERIS SERVILIBVS.

mets possidet, vt **סִיץ תְּהוֹרָה** Aestas
 & hyems. Ante literas **בְּמַת** & quæ
 ipsæ scheinua habent in **ח** commu-
 tatur: vt **וּבְיֹסֵר** & mane, **וּבְיֹמֵר**
 & cras: **וּבְפַנֵּג וּבְדַבֵּשׁ** & balsamum &
 mel. Verùm quum ad iod quod
 scheinua affectum est, accidit, chi-
 ric accipit, in quo tanquam lon-
 ga vocali ipsum iod quiescit, vt
דֵּימִיץ dexter, **דֵּימִיץ** & dexter. Ante
 literas gutturales, quæ punctis ra-
 ptis notatæ sunt, semper pun-
 ctum affine puncto ipsius guttu-
 ralis recipit, vt **תְּחַצְרוֹת** & atrea,
וְאֵלִיל & idolum, **וְנַאֲנִי** & nauis.
 Excipitur nomen **אֱלֹהִים**, vbi per-
 petuò habet tsere, vt **וְאֱלֹהִים** &
 Deus. Postremò nonnunquam
 præteritum per vaf in futurum
 vertitur, ac tum scheinua suum

I 3 retinet,

DE LITERIS SERVILIBVS.

retinet, vt **יֹאכָבֵל** & comedet: præterquam ante literas scheuatas, ante quas, vt dictum est, **ו** accipit, vt **וּשְׁמַרְתֶּם** & custodietis. Rursus fut. in præterit. habetque patach, vt **וַיִּשְׁמֹר** & custodiuit. Antea cum cateph pūctatur, vt **וַיִּשְׁמֹר** & custodiui.

ב A fronte plærunque est aduerbium similitudinis, sicut, secundum, instar, vt **כַּצִּפּוֹרֵי עוֹפוֹת** sicut aues volantes. Interdum verò & cōiecturam denotat, idem valens quod ferè vel circiter, vt **כֶּאֱלֵפִים** circiter duo milia virorum.

ל Nunc genitiui, nunc datiui, aliquando & accusatiui articulus est, quemadmodum ex verborum contextu & sententiæ commoditate facile est deprehendere,

Signifi-

68 DE LITERIS SERVILIBVS.

Significat etiã motum ad locum, vt לעיר in ciuitatem.

ב Initio facit prepositionem, in & cum, vt בבית in domo, עם cū grege. Aliquando ablatiuum instrumenti, vt במקלי baculo meo.

De punctis literarum בלב in genere.

Quantum ad punctandi rationem harum literarũ attinet, profus cum vaf conueniunt. Hoc solum obseruandum est, quòd quãdo patach sub se habent, He demonstrationis includãt, vt בבית, בעם, בבוס. In crumena, in poculo, in ira, scilicet hominis ingenium cognoscitur, pro בהבית, בהבוס, בהבוס.

Elegãs προνομασία, qua Hebr. utuntur.

Quæ deinceps sequuntur, rursus Clenardi sunt.

I 4

Quie-

AFFIXA NOMINVM.

Quiescentia Pe Iod.

שְׁנֵיתוֹ	שְׁנֵה	שְׁנֵה
-----------	--------	--------

vt דַּקְתָּ in צַדְקָתָּ pagina 62.

שְׁנוֹתָיו	שְׁנוֹת	שְׁנוֹת
------------	---------	---------

vt דַּסְוֹתָּ in צַדְקוֹתָּ pagi. 63.

Quiescentia Aiin Vaf.

צְדִים	צְדִי	צְדִי
--------	-------	-------

צְדִי		צְדִי :
-------	--	---------

צְדִי	צְדִים	צְדִי
-------	--------	-------

צְמִתָּו	צְמִת	צְמִת
----------	-------	-------

צְדָתוֹ	צְדָת	צְדָת
---------	-------	-------

*Sic שְׁשִׁוֹן & צְדִיוֹן camets & ttere, nunquam mutant. Hæc enim duo puncta sub prima radice in isto ordine, constanter manent indicandæ quietis gratia. Cæterùm in

צְמִלּוֹנוֹ	צְמִלּוֹן	צְמִלּוֹן
-------------	-----------	-----------

Camets suo more in scheua, non enim est sub litera radicali.

צְמִלּוֹת

מִוֹת מוֹת מוֹת

Regimen & affixa habet & quiescens in cholem.

בֵּית בֵּית Reg. בֵּית

Quiescit iod in ttere, plurale autem huius nouum.

בְּתִים בְּתִי בְּתִיר

Vbique camets ante dages, cætera verò huius formæ sic, זְתִים זִיתִי זִיתִיר quiescente iod in ttere, vt numero singulari.

בְּשִׁתִּי בְּשִׁתִּיר בְּשִׁתִּים

Perinde vt קוֹדֵשׁ perfectum, pagina 62.

*Iohan. Isaac. שִׁשׁוֹן in regimine camets in scheua mutat, ut uidere est Psal. 51. שִׁשׁוֹן וְשִׁשׁוֹן letitia salutis tuæ, item Psalm. 119. שִׁשׁוֹן לִבִּי letitia cordis mei.

Quiescentia Lamed Aleph.

צְבִיא צְבִי צְבִיא

I 5

צְבִיאת

AFFIXA NOMINVM.

צְבָאוֹת צְבָאוֹת צְבָאוֹת

Reg. fin. non mutat secundū -,
plurale autem est, vt וְצִדְקוֹת

חֲטָאִים חֲטָאִי חֲטָא

vt חֲטָאִי pagina 61. nisi quòd scheua
ponitur pro fægol.

בְּסֵאֵר בְּסֵאֵר בְּסֵאֵר

בְּסֵאוֹתַי בְּסֵאוֹתַי בְּסֵאוֹתַי

In reliquis à regimine singulari
excidit dages.

Quiescentia Lamed He.

שְׁנֵי שְׁנֵי שְׁנֵי

vt וְצִדְקָה in וְצִדְקָה pagina 63.

עֵי עֵי עֵי

עֵי עֵי עֵי

In affixis & plurali iod mobile.

שְׂדֵה שְׂדֵה Reg. שְׂדֵה

שְׂדֵה שְׂדֵה שְׂדֵה

עֲלֵה עֲלֵה עֲלֵה

רְעֵה רְעֵה רְעֵה

מִקְנֵה

מִסְנֵהוּ	מִסְנֵה	Reg.	מִסְנֵה
מִסְנֵי	מִסְנֵי		מִסְנֵה
מִסְנֵיוֹ	מִסְנֵי		מִסְנֵים
מִסְנֵיהֶן	מִסְנֵי		מִסְנֵיהֶן

Hic quæ desinunt in ה præcedente sægol regimine singulari mutant illud in tferē. Pluralis autem numerus & omnia affixa perdunt ה. Nam ה in מִסְנֵהוּ & מִסְנֵה ad affixum pertinet, quod in huiusmodi more verborum poni solet.

vel	אֲבִירֵי	אֲבִירֵי	Reg.	אֲבִירֵי
	אֲבִירֵי	אֲבִירֵי		אֲבִירֵיהֶן
	אֲבִירֵיהֶן	אֲבִירֵיהֶם		אֲבִירֵיהֶם
	אֲבִירֵיהֶן	אֲבִירֵיהֶן		אֲבִירֵיהֶן
	אֲבִירֵיהֶן	אֲבִירֵיהֶן		אֲבִירֵיהֶן

Regimin. Singu. asciscit iod, prima regiminis, & quatuor affixorū chataphpatach aliorū camets, plurale

AFFIXA NOMINVM.

plurale, vt שְׁבוּיָהוּ. Sic & אָהָה, sed eius plurale.

אֲחֵיוֹ	אֲחֵי	אֲחֵים
אֲחֵיהֶם	אֲחֵי	אֲחֵיהֶם

Regimen cum affixis cognatis per chataphpatach, reliqua per patach, excepto vno in quo sægol, quod punctum ante gutturalem in multis pro patach, sic יָצֵב formæ פָּתָם

בָּם	Reg.	וְ	&	בָּם
יָדָם	fed	דָּמָם		דָּמָם
דָּמָם	Regimin.			דָּמָם

Cæteræ siue formæ בָּם, siue וְ, legem tenent syllabæ בָּ in בָּרָה in pagina 57.

פָּתָה	Regi.	פָּתָה
פָּתָה	Regi.	פָּתָה

Regimen & affixum, vt וְקָה & צָקָה in דָּקָה in pagina 62.

שָׁם

71 AFFIXA NOMINVM.

שָׁמַר	שָׁמוֹר	שָׁם
שְׁמוֹתָיו	שְׁמוֹת	שְׁמוֹת

Plurale vt פְּאוֹת, singulare mutat ttere in scheua, & interdum in chiric, ne bis scheua fit in principio, sic בָּן, at plurale בָּנִים, regimine בְּנֵי, omnia vt בְּרִים in pagina 56.

חֲלוּב	חֲלוּן	חֲלוּי
--------	--------	--------

vt סוּדֵשׁ pagina 61. iod autem mobile, sic etiam פְּרִי פְּרִיּוֹ בְּלִי בְּלִיּוֹ prius vt בְּגֵד בְּגָדוֹ pagina 61. alterum vt חֲלָקָה pagina 61. plurale autem זְקָנִים in זְקָנִים prorsus, vt זְקָנִים in pagina 57.

Et אַחֲוָה, Plurale אַחֲוֹת, Regimin. אַחֲוֹתָיו in affixis אַחֲוֹתָיו! Singulare vt גְּדוּלָה pagina 58. plurale per iod mobile.

גְּלוּת

AFFIXA NOMINVM.

גְּלוּתָּהּ vel גְּלוּתָּהּ גְּלוּתָּהּ

Camets huius formæ manet inuariatum.

בַּת בָּתוֹר בָּתוֹר

Integrum singulare בָּתוֹר formæ spherula siue nodus, per duo segol, sed eliso ו, scribitur patach, sic affixa בָּתוֹר, vt בָּתוֹר, sed deficientem literam monstrat dages in ת. Cæterum plurale est בָּתוֹת, vt וְצַרְסוֹת in דְּקוֹת

Duplicantia Aiin.

תָּם Regimin. תָּל תָּם

תָּמוֹת תָּמוֹת תָּמוֹת

תָּמוֹת תָּמוֹת תָּמוֹת

Semper camets in patach, & segol in chiric, nam adiecto literæ fecit apparere dages, liquet in affixis, plurali & foeminino.

עַיִם

עַוֵּן

עַוֵּן

סַפְתָּן

סַפְתָּ

סַפְתָּ

Sic cholem prædictis locis in kybuts, interdum etiam in chateph camets conuerti solet.

מִסְפָּן

מִסְפָּן

Regi.

מִסְפָּן

מִצָּן

מִצָּן

מִסְפָּיִם

מִצָּיִן

מִצָּיִן

מִצָּיִם

מִצָּיִן

מִצָּיִן

מִצָּיִם

Horum camets sub Heemantico מ non mutatur.

Quatuor literarum.

חַשְׁמַיִם

חַשְׁמַיִן

חַשְׁמַיִן

Quia patach in vltimo, ideo dages vbi quid additur.

Canones de permutandis vocalibus, fermè idem in formis imperfectorum ordinum, qui & in perfectis.

&

AFFIXA NOMINVM.

- & -

Monosyllaba quæ signantur
 camets aut tsere, in tribus obui-
 am sunt ordinibus, itidem & fœ-
 minina, quorū vltimum camets
 ante א, prior camets aut tsere, in
 duobus ordinibus. Eorum om-
 nium discrimen ita dignosces.
 In quiescentibus lamed א, mono-
 syllabum quidem camets perin-
 de se habet, vt eius est lex, dum se-
 cundo loco ponitur, exemplum
 est אֵף sanguis. Fœmininum au-
 tem morem tenet perfecti nomi-
 nis, quod habet geminū camets,
 exemplum est אָפֶף annus.

At tsere in monosyllabis, regi-
 mine singulari & statu absoluto
 plurali manet, in reliquis est sche-
 ua, exemplum est אָפֶף nomen.
 Fœmi-

Fœmininum verò extra statum absolutum vbique habet scheua, exemplum est אֵיזוֹ angulus.

Quiescentia Aiin vaf nunquam aut camets aut ttere permutant, sed velut quiescentis indicium conseruant inuariatum exempla אֵשׁ esca, אֵמֶד seges erecta, אֵד aduena, אֵל extraneus.

Cæterùm in duplicantibus aiin idem fit quod in ipsis verbis, nempe vt si quid ad nomen accedat, (quod fit affixis, plurali numero, & fœminino) pro longis vocalibus sumantur breues, patach pro camets, chiric (paruum) pro ttere, iam enim elucescit dages hostis magnarum vocalium, exempla אֵיפּוּרָא pura, אֵינִידוּס nidus, אֵיפּוּרָא perfectus.

K

Patach

AFFIXA NOMINVM.

Patach, Segol, Chiric
paruum.

Magna est inter se cognatio
tribus his vocalibus, vt videre est
in inflexione **חֵלֶס**, **עֵבֶר**, **בְּאֵר** pagi-
na 67. Hinc fit, vt pagina 71. for-
metur **דְּמִיָּם** per chiric, **יְדִיָּם** per
sægol, cùm tamen in **יְבִרָּם**, quò
hæc referenda, sit ב signata pun-
cto patach.

Affixa verborum.

Quemadmodum nominibus
iunguntur affixa, ita & verbis, ac
mutationis punctorum ferè lex
eadem in vtrisque; vt quòd camets
primo loco vertatur in scheua,
quæcunque accedunt affixa. Item
quòd præsentibus **בָּ**, & **בֵּ**, fit se-
cunda in syllaba patach, alioqui
camets,

camets, haud aliter atq; in nomine **דָּבָר**. Sic persona fceminini, **פְּקֻדָּה** mutat **ה** in **ת** deinde reliqua ferè vt in **צִדְקָה** pag. 62. & ita de ceteris. Hoc tamen interest, quòd quibusdam verba familiarius vtantur, quàm nomina, cuiusmodi sunt **נִי**, **הָרַר**, **נָרַר**, **הָרַר**, **נָרַר**. Nam hæc in verbis crebrò, in nominibus nunquam, nisi duo illa **הָרַר** & **נָרַר**.

Quinquarb. Duo illa cum nominibus quiescentibus lamed he potissimum componuntur.

*Iohannes Isaac. Imò in aliis quoque usitatissima sunt: ut **יָקוּם אוֹרָהָר** exorietur lumen eius. Iob 25. **אֶשְׁבּוֹר מוֹטָהָר** frangam uectem eius: Nachum I. **פְּלִגְשָׁהָר** concubina eius. Iudi. 19. & multa huiusmodi.*

		פְּקֻדָּה		
X	פְּקֻדָּה	פְּקֻדָּהָר	vel	פְּקֻדָּה
	פְּקֻדָּהָר	פְּקֻדָּהָר		פְּקֻדָּהָר
		פְּקֻדָּהָר		פְּקֻדָּהָר
		K	2	

AFFIXA VERBORVM.

פְּסָדָן	פְּסָדָה	פְּסָדָנִי
	פְּסָדָנוּ	פְּסָדָו

פְּסָדָת

פְּסָדָתִי	פְּסָדָתְהוּ	vel	פְּסָדָתוֹ	VI
------------	--------------	-----	------------	----

פְּסָדָתְךָ	פְּסָדָתְנִי		פְּסָדָתָם	
-------------	--------------	--	------------	--

פְּסָדָתִי			פְּסָדָתוֹ	
------------	--	--	------------	--

פְּסָדָתֶיךָ	פְּסָדָתֶיהוּ	vel	פְּסָדָתֵיךָ	VIII
--------------	---------------	-----	--------------	------

פְּסָדָתֵיךָ	פְּסָדָתֵיבָם		פְּסָדָתֵיךָ	
--------------	---------------	--	--------------	--

פְּסָדָתֵיכֶם	פְּסָדָתֵינוּ		פְּסָדָתֵיךָ	
---------------	---------------	--	--------------	--

פְּסָדָתֵיהֶם			פְּסָדָתוֹ	
---------------	--	--	------------	--

פְּסָדָתָם	פְּסָדָתֵנִי		פְּסָדָתֶיךָ	X
------------	--------------	--	--------------	---

פְּסָדָתֵיךָ	פְּסָדָתֵנִי		פְּסָדָתֵיבָם	
--------------	--------------	--	---------------	--

פְּסָדָתֵיכֶם	פְּסָדָתֵנוּ		פְּסָדָתֵיךָ	
---------------	--------------	--	--------------	--

פְּסָדָתָם

פְּסָדָתָם	פְּסָדָתֵנִי		פְּסָדָתֵיהֶם	VI
------------	--------------	--	---------------	----

פְּסָדָתֵנוּ	פְּסָדָתֵיךָ		פְּסָדָתֵנִי	
--------------	--------------	--	--------------	--

(פְּסָדָתוֹ & פְּסָדָתָם) Cùm adfunt affixa, perit ׀ & ך, cuius loco substituitur

stituitur ה. Nam cum utraq; persona sit pluralis, signum fit aliquod illius necesse est habeat. Is autem numerus semper vnam ex his tribus literis (in præterito) possidet.

VIII	פְּסַדְנֹהוּ		פְּסַדְנֹהוּ
	פְּסַדְנֹכֶם	פְּסַדְנֹוֹם	פְּסַדְנֹוֹב
	פְּסַדְנֹוֹן	פְּסַדְנֹוֹד	פְּסַדְנֹוֹה
	פְּסַדְתִּי		פְּסַדְנֹוֹכֶן
X	פְּסַדְתֶּךָ	פְּסַדְתִּי	פְּסַדְתֶּהוּ
	פְּסַדְתֶּם	פְּסַדְתֶּם	פְּסַדְתֶּנִּי
	פְּסַדְתֶּהָ	פְּסַדְתֶּנִּי	פְּסַדְתֶּכֶם
	פְּסַדְתֶּן	פְּסַדְתֶּךָ	פְּסַדְתֶּהָ
		פְּסַדְתֶּכֶן	פְּסַדְתֶּנִּי

פְּסַדְתֶּהוּ) pro פְּסַדְתֶּהוּ, abiicitur ה personae foemininae, deinde ה affixi mutatur in ה, dages indicante literam deficientem. Sic פְּסַדְתֶּם

K 3 deest

AFFIXA VERBORVM.

deest ך verbi, ך autem quod cer-
 nitur affectum dages, id pertinet
 ad pronomen ך signandum ca-
 mets, quod punctum in fine di-
 ctionis, interdum secum explica-
 tam habet quiescētem literam ך,
 * vt עֲמֵתָהּ pro עֲמֵת. Sic hoc loco
 sequendo analogiam masculin.
 פְּסָדְתָהּ, foemininum integrum
 foret פְּסָדְתָהּ, deinde prius ך
 quod affixum est, vertitur in ך, &
 persistit quies, nempe alterum ך
 post camets.

Quinquarb. Sunt enim literæ ך א תו actu aut
 potentia semper in motionibus magnis.

Vtriusq; huius personæ si quis
 exemplum requirat, inueniet I.
 Regum cap. i. אֶפְסָדְתָהּ affligebat e-
 am, אֶמָלְתָהּ ab lactauit eum.

פְּסָדְתָהּ

(פְּקָדָה) Hæc persona fortita affixum ם si fit millel, definit in patach.

VI	vel	פְּקָדָהּ	פְּקָדָהּ
		פְּקָדָהּ	פְּקָדָהּ
		פְּקָדָהּ	פְּקָדָהּ

Eadem punctorum ratio, quæ in פְּקָדָהּ:

Iohannes Isaac. Nisi quòd illud octo recipit affixa, hoc tantum sex.

VI	פְּקָדָהּ	פְּקָדָהּ
	פְּקָדָהּ	פְּקָדָהּ

Omnia more masculini פְּקָדָהּ.

Benoni.

X	פּוֹקְדָהּ	vel	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ
X	vel	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ	vel
		פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ
X	פּוֹקְדָהּ			פּוֹקְדָהּ
X	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ
	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ	פּוֹקְדָהּ

K 4 Paul

AFFIXA VERBORVM.

Paul.

פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	X
פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	X
פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	X
פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	פְּקוּדָה	X

Benoni per omnia sequitur mo-
rem nominum, inflectendum in
masculino, vt פּוֹרֵם pagina 58. in
foeminino, vt מִלְּךָ pagina 61. Est
enim Benoni non tam participi-
um, quàm nomen adiectiuum. Si
tamen adsint affixa cognata ma-
gis verbis, vtpote בֵּי, נוֹ, הוּ, & הָ, iam
participii significationem refert,
vt fit פּוֹקֵדְנִי visitator meus, פּוֹקֵדְנִי
visitans me. Itidem Paul, ad eam
nominum formam referendum,
vbi prima camets, alterum schu-
rec, vt בְּרִיָּה, sic foemininum, vt
מִלּוּכָה

Infini-

Infinitiuus.

X	vel פִּקְדוֹהוּ	vel פִּקְדוֹ	A פִּקְדוֹ
	vel פִּקְדוֹ	פִּקְדוֹ	פִּקְדוֹ
	פִּקְדוֹם	פִּקְדוֹם	פִּקְדוֹ
	vel פִּקְדוֹהוּ	vel פִּקְדוֹהוּ	פִּקְדוֹ
	פִּקְדוֹ	פִּקְדוֹ	פִּקְדוֹ
	מֵאֵסוֹ	B מֵאֵסוֹ	פִּקְדוֹ
	וְ	מֵאֵסוֹ	מֵאֵסוֹ
	רִדְפֵנִים	רִדְפֵנִים	C רִדְדוֹ
	מִשְׁחָנִים	מִשְׁחָנִים	D מִשְׁחָנִים
	פִּתְחוֹ	פִּתְחוֹ	E פִּתְחוֹ
	פִּתְחוֹ	פִּתְחוֹ	פִּתְחָם

Infinitiuus qui & ipse tanquam nomen est, sumitur nunc actiuè, vt sit פִּקְדוֹ; visitare eum, siue visitatio eius, quòd is quempiam visitet, nunc passiuè visitatio eius, quòd is visitetur à quopiam. Illa tamen affixa הוּ, נוּ, הַ, נָה, & נִי,

AFFIXA VERBORVM.

tantum patienti congruunt, vt
לְאַתְרָאֵי ad interficiendum me. Ex-
odi 2. non vt ego interficiam.

^A Vfitatiffimum in huius affi-
xis cateph camets sub litera pri-
ma, fcheua sub fecunda.

^B Propter mediam gutturalem
pro fcheua collocatur cateph ca-
mets, præeunte puncto cognato
camets, de quo in appendice qui-
efcentium Pe Aleph pagina 20.

^C Quemadmodum nudus infi-
nitivus, interdum habet pe nota-
tum fcheua, fic & præfentibus af-
fixis, ac dum sub Aiin eft chateph
camets, tametsi id ita demùm fie-
ri obferuauimus, fi & tertia radi-
cis acceperit fcheua, videlicet an-
te pronomina אֲנִי, אַתָּה, & masculi-
num אֲנִי.

^D Atq;

^D Atque hic itidem vt prius pro chateph camets: & scheua substituitur camets & chateph camets, quòd lamed sit quæpiam è guttu ralibus.

^E Si quod rarum est, infinitiuus efferatur per patach, id affixa פָּרְסִיִּם seruabūt, פְּ mutabit in camets, reliqua in scheua, ideoque erit chiric in prima thematis, ne sit geminum scheua initio.

Imperatiuus.

VI	vel	פְּקַדְתָּהּ	vel	פְּקַדְתִּי	פְּקַדְתִּי
		פְּקַדְתִּים		פְּקַדְתִּי	פְּקַדְתִּי
	vel	פְּקַדְתִּי	vel	פְּקַדְתָּהּ	פְּקַדְתִּי
		שָׁמַע		פְּקַדְתִּי	פְּקַדְתִּי
		אַל		שָׁמַעְתִּי	שָׁמַעְתִּי
		אַלִּים		אַלִּי	אַלִּי
		אַתְּתָהּ		אַתְּתָהּ	אַתְּתָהּ
VI		פְּקַדְתִּי		פְּקַדְתִּי	פְּקַדְתִּי
					פְּקַדְתִּים

AFFIXA VERBORVM.

פְּקַדְוֹת פְּקַדְוֵי פְּקַדְוִים

פְּקַדְוֵי פְּקַדְוֵי פְּקַדְוֵי

פְּקַדְוִים פְּקַדְוֵי פְּקַדְוֵי VI

פְּקַדְוֵי פְּקַדְוֵי פְּקַדְוֵי

Tantum recipit pronomen separata, de quibus postea.

Futurum.

vel יִפְקַדְוֵי vel יִפְקַדְוֵי X

יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי

יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי

יִפְקַדְוֵי vel יִפְקַדְוֵי vel יִפְקַדְוֵי

יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי

יִשְׁמַעְתֶּם יִשְׁמַעְתֶּם יִשְׁמַעְתֶּם

יִגְאֻלְתֶּם יִגְאֻלְתֶּם יִגְאֻלְתֶּם

יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי X

יִפְקַדְוֵי יִפְקַדְוֵי

Cætera omnia vt imperatiuus, פְּקַדְוֵי

Quinquarb. Id est persona יִפְקַדְוֵי omnia recipit affixa, que imperatiuus פְּקַדְוֵי, & ad hæc pro-

79 AFFIXA VERBORVM.

pronomina secundæ personæ, ut hic à Clenardo expressum est, quæ imperatiuo non iunguntur, quia secundis personis pronomina secundæ personæ non solent adhiberi, & primis pronomina primæ.

אֶפְסְדִי Etiam hæc ut Imperatiuus אֶפְסְדִי

אֶפְסְדִי Non suscipit affixa, sed ut imperatiuus vtitur pronomibus separatis, id quod & in cæteris omnibus fieri potest, אֶפְסְדִי
 אֶפְסְדִי אֶתְּךָ
 visitauit eum, vel אֶפְסְדִי אֶתְּךָ

Imperatiuus.

Prima imperatiui singularis chateph camets, altera scheua, perinde atque in infinitiuo. At si desinat in patach, iam aduentus affixorum illud mutabit in camets, remanente scheua sub prima.

Futurum.

Idem

AFFIXA VERBORVM.

Idem hic iudicium de patach
secundæ syllabæ, quod in impera-
tuo, alioqui quorum extrema
cholem, efferuntur gemino sche-
ua, præterquàm in affixis tribus,
כָּ, כֶּ, כֵּ, vbi chateph camets sub
secunda radice, ne præter deco-
rum tria existant scheua.

Cæterùm personarum quas nō
retulimus, eadem est lex cum reli-
quis, propterea quòd punctis cō-
ueniant.

Puncta quæ præcedunt
affixa.

Monuimus suprà, cùm de no-
minibus esset sermo, perpenden-
dum in dictione כָּכָּ, quo pacto
sefe haberent affixa, quoque mo-
do litera thematis vltima: idem
hic

80 AFFIXA VERBORVM.

hic faciendum in verbis. Atque hoc insuper addendum, in cæteris quidem modis & temporibus collocari tſere ante affixa, ך, ם, ן, sine dages, & ך. In præterito autem ante ך, ן & ן camets, ante ן & ן patach, de tertia loquimur persona masculini, nam in fœminino contingit ſcheua, & in aliis alia item puncta, quemadmodum & infinitiuus ante ן & ן nominum more habet ך segol, & ן camets. Imperatiuus quoque & futurum, gaudent litera ן signata camets & præcedente segol, nam ן mappic post camets, inuenitur quidem, sed & rarum est, & huic vel tempori, vel modo non ita conuenit. In infinitiuo autem locum habet vtrunque.

ן &

AFFIXA VERBORVM. 8

נָה & נִי

Sic נָה & נִי vtrunque per dages, alterum masculinū, alterum fœmininum, cum aliis quidem iunguntur, cum præterito minimè.

Omniū autem affixorū consimilis est ratio, & in cæteris conjugationibus, de quibus quod dicendum est, paucis perstringatur, eo qui subditur modo.

פִּקְדָהוּ	פִּקְדוּ	Piel ^A
------------	----------	-------------------

פִּקְדָבוּ	פִּקְדָבָם	פִּקְדָדְךָ
------------	------------	-------------

הִפְקִידָהוּ	הִפְקִידוּ	Hiphil ^B
--------------	------------	---------------------

הִפְקִידוּ ^C	Aiin vaf.	הִפְקִידָדְךָ
-------------------------	-----------	---------------

מִבְּיָנוּ	מִבְּיָנוּ	מִבְּיָנָהּ
------------	------------	-------------

יִבְיָנָהּ	יִבְיָנָהּ	יִבְיָנוּ
------------	------------	-----------

גָּלָהוּ	גָּלָה ^D	Lamed he
----------	---------------------	----------

יִגְלָה ^E	Verb. absol.	יִגְלָה
----------------------	--------------	---------

Infinitivus passivi.

הִבְרָאָם	הִבְרָאָה	הִבְרָאָה ^F
-----------	-----------	------------------------

^A Tferē

81 AFFIXA VERBORVM.

^A Tſere ſub Aiin verbi Piel ver-
titur in ſcheua, & quandoq; in Se-
gol, nimirum affixis pronomini-
bus ךָ, ם, ךָ, ךָ, de hoc in םׁׁׁ pa. 58.

^B Hiphil primam ſyllabam non
mutat. Siquidē perpetua lex eſt,
ſcheua quieſcēs cum vocali præ-
cedēte ſemper durare immobile.

^C Quieſcentium aiin vaſ, præte-
ritum Hiphil pro tſere accipit ca-
taph ſegol, Benoni autē ſcheua,
vt plural. numerus & foemininū.

^D Sic futurum tam kal quàm Hi-
phil, camets literarum ךָׁׁׁ mutat
in ſcheua.

^D In quieſcentibus lamed he ex-
cidit ךָ, quemadmodū in nomi-
nibus pagi. 70. ac ſurſum ordine
quodā aſcendentibus vocalibus,
initio dictionis amittitur ſcheua,

L ſeruato

AFFIXA CVM INDECLI. 18

seruato eodem pūcto ante affixū,
quod & in ceteris obtinet, vt אָלְפָא
pro אָלְפָא. De hoc simile pag. 33.

¶ Verba neutra affixa non ha-
bent aliorum quidem more, non
enim actionem in quippiam sig-
nificant, verū adduntur κατ' ἔλα-
λῆσιν τῆς προθέσεως, commodè vide-
licet subaudita præpositione, vt
Psalm. 5. אָלְפָא pro אָלְפָא אָלְפָא habi-
tabit tecum. Sic de aliis pronun-
ciandum, si affixa quæ semper pa-
tienti accommodata sunt, non
agenti, eo loco reperiantur, vbi
eorum alioqui natura non qua-
draret. ¶ Passiua hanc affixionem
tametsi respuant, eorum tamen
infinitiuus idem cum nomini-
bus ius retinent, vt Genesis 2.
אָלְפָא in creatione eorum, pas-
siuè

siuè nimirum, hoc est, vbi creati
essent. Et haectenus quidè de no-
minibus & verbis, restant parti-
culæ indeclinabiles, nam & iis
iunguntur affixa.

אֲחֵרִי אֲחֵרִי אֲחֵרִי
manet patach & cateph patach,
& ר, vt ר in דְּבָרִים :

Quinquarb. Id est, expressis patach sub א, &
cateph patach sub ר, hæc particula אֲחֵרִי habet
ר tertiam literam ante affixa eodem omninò mo-
do notatã, quo est ר in hoc plurali nomine mascul.
דְּבָרִים quando cum affixis componitur.

אֲנִי אֲנִי אֲנִי
אֲנִי אֲנִי אֲנִי

Nunc vt nomina, nunc futuro-
rum more.

אֵלֵי אֵלֵי vel אֵל

Vt אֵלֵי in אֵלֵי pagina 57. & 58.

אֵלֵי אֵלֵי אֵלֵי & עַם
אֵלֵי אֵלֵי אֵלֵי in pausa.

AFFIXA CVM INDECLIN.

אֲתָם וְאֵתָם עִמָּדִי vel עִמִּי
 אֲתֶכֶם וְאֵתֶכֶם עִמָּכֶם וְ
 אֲתֶנּוּ אֲתֶנּוּ אֲתֶנּוּ

fimilia præter pleonaf-
 mum in עִמָּדִי & אֵתָת

בִּי וְלִי בִּי לִי בִּי לִי
 בָּנִים וְבָנוֹת בָּנִים וְ
 בָּנִים וְבָנוֹת בָּנִים וְ
 בָּנִים וְבָנוֹת בָּנִים וְ

Masculinum וְ in pausa idem
 cum foeminino.

בְּאֵלֶיךָ בְּאֵלֵינוּ בְּאֵלֵינוּ
 Omnia vt בְּרֵי in בְּרֵי pag. 58.

בֵּיתֵנוּ בֵּיתֵנוּ בֵּיתֵנוּ
 בֵּיתֵנוּ בֵּיתֵנוּ בֵּיתֵנוּ

* Sic וְ vel הֵן, reliqua vt בֵּית.

Quinquarb. Id est, pronomina inseparata הֵן
 וְ possunt adhiberi huic particulae, ut הֵם.

בְּעֵדֶיךָ בְּעֵדֵינוּ בְּעֵדֵינוּ
 לְמִשְׁנֵיךָ לְמִשְׁנֵינוּ לְמִשְׁנֵינוּ

Vtrunq;

AFFIXA CVM INDECLI.

Vtrumque perinde vt יַעַר pa-
gina 61.

vel הַזֵּה vel הַזֵּה

vel הַזֵּה vel הַזֵּה

הַזֵּה וְ הַזֵּה

הַזֵּה הַזֵּה

In pausa הַזֵּה per ttere & dages.

בְּלוּ בְּלוּ בְּלוּ

ל cum dages, ב autem semper
per kybuts.

בְּמוֹתָהוּ בְּמוֹתָהוּ בְּמוֹתָהוּ

בְּמוֹתָהוּ בְּמוֹתָהוּ בְּמוֹתָהוּ

Sic הַזֵּה cum scheua, in reliquis ca-
mets sub ב.

מִזֵּה vel מִזֵּה

מִזֵּה vel מִזֵּה

מִזֵּה וְ מִזֵּה

מִזֵּה מִזֵּה

Tertia singularis masculina vo-
ce conuenit cum prima plurali.

AFFIXA VERBORVM.

בגדל בגדל בגדל

Per fægol, vt תלס pagina 61.

עוד עודב עודב

Et reliqua vt antea dictio איז.

על עלי עלי

Haud aliter atq; דברים in ברים.

תחת תחתור vel תחתור

תחתור vel תחתור

תחתורם תחתורם

תחתור vel תחתור

תחתור vel תחתור

Partim vt plurale, partim, vt sin-
gulare, partim etiam vt verba.

Pronomina separata.

אני vel אנכי Prim. perf.

אנחנו vel אנחנו Pluralit.

את Fœm. אתה Secun. perf.

אתם Fœm. אתם Plural.

היא Fœm. הוא Tertia perf.

הם vel הם Plural.

Fœm.

84 AFFIXA CVM INDECLIN.

	הַ	vel	הוּ	Fœm.
זאת	זאת		הִיא	Tert. pers.
			אֵלֶיהָ	Plur. com.
				^c
	אותך		אותך	Pausa.
	אותי		אותי	אותם ו
	אותנו		אתכם ו	אותה
			אותך	

Relatiuum verò vtriusq; generis
& numeri, qui, quæ, quod אֲשֶׁר

^A Hæc pronomina sunt recti ca-
sus.

^B Itidem ista, quæ tamen inter-
dum obliqui naturam referunt,
iuncta præpositionibus ב, ל & cõ-
similibus, solentq; dum duo illa
הם & הוּ signari puncto sægol
בהם, בהוּ.

^C Ista verò obliquorum sunt ca-
suum, אותך eum, אותך te, &c.

Atque hic fit nobis tabula-
rum finis.

Form.	75	vel	75
Ter. part.	75		75
Plur. com.	75		75
Paul.	75		75
1 part.	75		75
75	75		75

Relationum vero vtriusq; generis
 & numerus, quod quod
 Haec pronominum sunt recti ca

liber illa, quae tamen inter
 omnia obliqua naturam rectam
 iuncta praepositionibus & co.
 similibus solent, cum duo illa
 or & in signa, puncto sigol

Haec vero obliquorum sunt ca
 sunt, cum, cum, te, &c.

Atque hie sit nobis tabula
 rum hie

IOANNES ISAAC

candido Lectori.

לפני כ' שנים אחד מתלמידי איש גם
הרוח היה מעתה הג' מזמורים
בלשון עבר ללשון רומי ובלי ידיעתי
גם לבצל הדפוס שישימים בסות
הדקדוק : ולפי שלא היה כל כך בסיו
בלשון עברי גם לא הראה אותם לי :
יצא משפטם מעוסל : אני עתה להג
לתועלת הייתי משנה אותם בג' אי נו
מקומות נארים מבשול מעמי : אלה
תקבל בספר פנים יפות ותדון כל דברי
לכת זכות ותאמר באשר א

אמר איש גם (גם)

זה לטובה (טובה)

(:)

מזמור ו

צַח לַמִּנְצָח פּוֹגֵנוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
יְבֵחַ

לְדָוִד : יְהוָה אֵל בְּאֶפְסַי תִּזְכְּרֵנִי

יְהוָה רֵאֵל בַּחֲמִתְךָ הַיּוֹסֵדֵנִי : חַנּוּן יְהוָה בִּי אִמֵּן

אִמֵּן אִמֵּן אִמֵּן אִמֵּן רַחֵם יְהוָה בִּי וְנִתְּלַן עַד

כָּהֵל עֲצָמָי : וְנִפְשִׁי זָכְרָה מֵאֵד וְאֶתֵּת יְהוָה

יְהוָה עַד מוֹתִי : שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה וְ

יִשַׁע זַבְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמִעַן חֲסִידְךָ : בִּי אֵין מִ

יִשַׁע בַּמּוֹת זְכָרְךָ בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדָה לָךְ : וְגַ

יִגְעַתִּי בְּאֶנְחָתִי אֲשַׁקָּה בְּכֹל לַיְלָה מִטְּוֵה

סָסָה בְּדַמְעֹתַי עֵרְסִי אֲמִסָּה : עֲשֵׂשָׁה מִבַּעַם

מוֹר עֵינַי עֲתָקָה בְּכֹל צוֹרְרָי : סוֹרֵר מִמְּנוֹ

כֹּל פּוֹעֵלִי אֲנֹן בִּי שָׁמַע יְהוָה סוֹל בֵּן

בְּנֵה בְּבִי : שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תַּפֵּל

תַּפֵּל תִּי יִקַּח : יְבוֹשֻׁוּ רִיבְהֵלוּ מֵאֵד

כֹּל אִיבֵי וְשָׁבוּ יְבוֹשֻׁוּ

יְבוֹשֻׁוּ

כָּעַן :

PSALMVS VI,
Victori in Pfalmis super octa-
uam Psalmus Dauidis.

DOMINE ne in furore tuo arguas
me, neq; in ira tua corripas me. Mife-
rere mei Domine, quoniã debilis sum,
sana me Domine, quoniã territa sunt
ossa mea. Et anima mea territa est ualde, & tu Do-
mine usquequo? Reuerte Domine, eripe animam
meam: serua me propter bonitatem tuam. Quo-
niam nõ est in morte memoria tui, in inferno quis
confitebitur tibi? Laboraui in gemitu meo, natate
feci omni nocte lectum meum, lachrymis meis stra-
tum meũ liquefacio. Putruit præ ira oculus meus,
inueteraui propter omnes inimicos meos. Recede
à me omnes operatores iniquitatis, quoniam
audiuit Dominus uocem fletus mei. Audiuit Do-
minus deprecationem meam, Dominus orationem
meam suscepit. Pudefiant, & terrebutur
ualde omnes inimici mei, uertentur,
pudefient in
momento.

(:)

מזמור לב

וְשֵׁא לְדָוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשִׁירֵי מִשְׁעֵי כֶסֶף
 חֲטָאָה וְאֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשָׁב יֵה
 עֵינָה יִהְיֶה לוֹ עֵז וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָהּ: כִּי הִח
 רַמְיָה חֲחַרְשִׁתִּי כִלּוֹ עֲצָמַי בְּשִׂאֲתַי כֹּל הַיּוֹם:
 כִּלָּה כִּי יוֹמִים וְלַיְלָה תִכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִחְפָּךְ ל
 לְשׁוֹן לְשׁוֹנֵי בְּחַרְבוֹנַי סִיז סָלָה: חֲטָאָה אֲדֹד
 יָדַע אֲדֹרְעָךְ וְעֵינַי לֹא בִסִּיתִי אֲמִרְתִּי אֲוֹדָה
 עָלַי בְּשָׁעֵי לַיְהוָה וְאָתָּה נִשְׂאָה עֵזוֹן חֲט
 פִלֵּל חֲטָאָתִי סָלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד
 נֹגַע אֵלָיִךְ לֵעַתָּה מִיֵּזֵא רַק לְשִׁטָּה מֵיָם רַבִּים
 אֲלֵיךְ לֹא יִגִּיעוּ: אָתָּה סִתַּר לִי מִצַּר הַיָּם
 תִּצְרֵנִי רַבִּי פִלֵּט חֲסוּבְכֵנִי סָלָה: אֲשֶׁכִּילֶכֶת
 הַלֵּךְ וְאֲוֹרֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה תִלְךָ אִיעֲצֶנָה עָלֶיךָ עֵינַי:
 יְלֹךְ אֵל תִּהְיֶה כֶסֶם בְּפֶרֶךְ אֵין חֲבִין בְּמִתְגַּוֵּר
 עֵדָה וְרִסֵּן עֵדִיו לְבַלְיָם בַּל קָרוֹב אֵלֶיךָ: רַבִּים
 כָּאֵב מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בַּיְהוָה חֲסִד
 גֹּל יִסּוּבְכֵנִי: שִׁמְחוּ בַיְהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים
 רַבִּין וְהִרְצִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

רב
 הלך
 ילך

PSALMVS XXXII.

Dauidis intelligentia.

B

Eatus cui condonatum est scelus, & cui obiectum est peccatum. Beatus homo cui non imputat Dominus iniquitatem, nec est in spiritu ipsius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, in rugitu meo omni die. Quoniam die ac nocte aggravata Id est, nati est super me manus tua, uersus est succus meus in uis succus, siccitates aestatis, Selah. Peccatum meum cognitum tibi feci, & iniquitatem meam non abscondi: exaruit. dixi, confitebor aduersus praedicationes meas Domino, & tu dimisisti iniquitatem peccati mei, Selah. Pro hoc orabit omnis misericors ad te, tempore inuentionis, diutaxat inundatio aquarum multarum ad eum non pertingent. Tu abscondio es Id est, tempore mihi, ab angustia custodies me, canticis euasioneis oportet (siue elapsi) circumdabis me, Selah. Intelligere fatuno, quocumque te, & docebo te uiam, qua ingrediaris, consuetudinem tibi oculum meo. Non eritis uelut equus, sicut mulus, quibus non est intelligere, campo & freno os eius obturandum est, ne appropinquet tibi. Multi dolores impio (erunt) sed sperantem in Domino misericordia circumdabit. Letamini in Domino, & exultate iusti, & laudate omnes recti corde.

עלה שיר המעלות מומעמקים סראתור
 עמס יהוה : אדוני שמעה בסולי ת
 היה תהייה אונד סשבות לסול תחנוני :
 חנוני אם עונות תשמרנה אדוני מי יעמוד :
 ירא כי עמד הסליחה למען תגרא : סוית
 סוית יהוה סוית נפשי ולדברו הוחלתי :
 יחל נפשי לאדוני משומרים לבוסר ש
 רבה שומרים לבוסר : יחל ישראל אל יה
 פרת יהוה כי עם יהוה חסד והרפה
 עמו פדות : והוא יפדה
 את ישראל מכל
 עונותיו :

(:)

סלום

PSALMVS CXXX.
Canticum graduum.

E profundis clamaui ad te Domine, Domine audi uocem meam, sint aures tue intentæ ad uocem deprecationum mearum. Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis consistet? Quia tecum est propitiatio, propterea timeris. Expectaui Domine, expectauit anima mea, & in uerbo eius spem habui, siue speraui. Anima mea (ardet amore) ad Dominum, magis quam agentes uigilias matutinas, qui obseruant manẽ (matutinum tempus.) Expecta Israel Dominum, quia cum Domino est misericordia, & multa cum eo redemptio. Et ipse redimet Israel ab omnibus iniquitatibus eius.

FINIS.

Typis Iacobi Soteris.

35

~~A 159~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

I B 79
SIGNAT. MDCCCXIII.

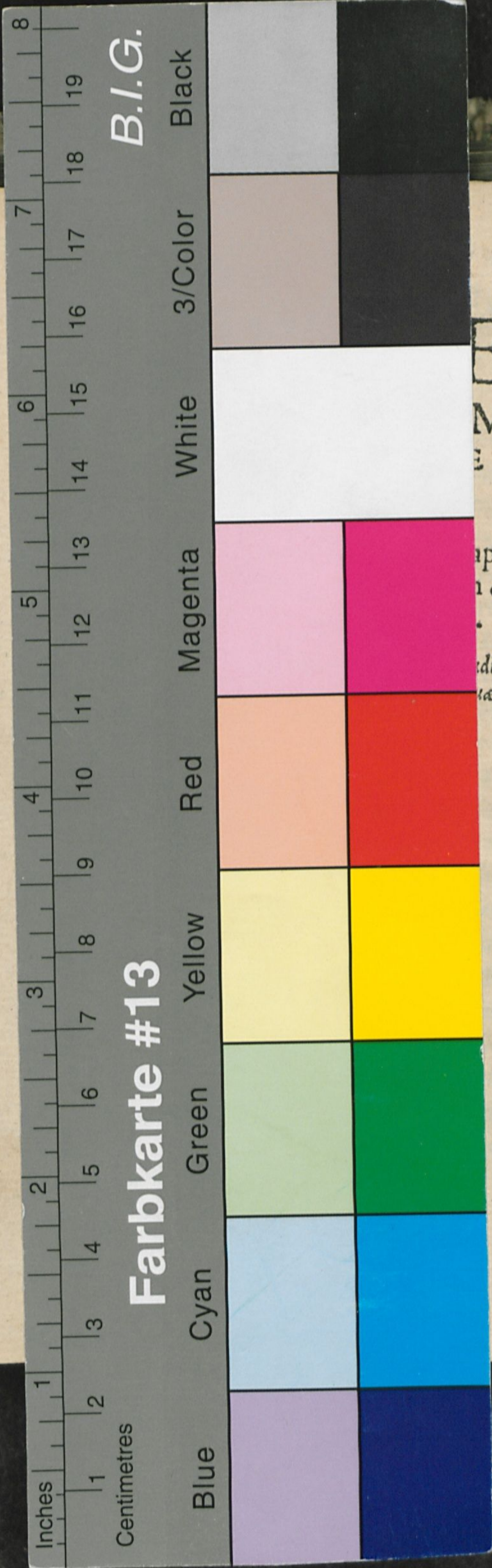
cf. auch 110 für 1710

Umg.

I

B 79

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
Farbkarte #13
B.I.G.

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
[Blue patch]	[Cyan patch]	[Green patch]	[Yellow patch]	[Red patch]	[Magenta patch]	[White patch]	[3/Color patch]	[Black patch]

ap-
n &
die-
ta's

